

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні: 229-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Кошто: П. К. О. Львів 504.000.
Банку Чеських Лейон.
Прага „Діло“.
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., у ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБСІМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Новий уряд в Австрії.

Після довгих нарад утворено минулої ночі коло год. 2.30 новий австрійський уряд у такому складі: канцлер — Шушніг, віцеканцлер — Л. Гульберт, скарб — Р. Ноймаєр, закордонні справи — Г. Шмідт, торгівля — Ю. Рааб, внутр. опіка — Г. Рет, внутр. справи і безпека — А. Зайс Інкварт, рільництво — П. Мандорфер, освіта — Г. Пертнер, справедливість — Л. Адамович, без теки — Г. Цернатто, Г. Горштейн, Г. Рот; віцеміністри: оборони держави — В. Церер, безпеки — М. Скубль (рівночасно інспектор поліції та жандармерії), робітничих і юридичних справ — А. Вацек, промислових питань — Л. Степскі-Доліва.

Всі члени нового уряду вже зложили присягу.

АМНЕСТІЯ.

Новий австрійський уряд рішив запропонувати президентові республіки внесок амністії для осіб, засуджених за політичні провини зперед 15. ч. м. На основі цієї амністії припинять кримінальне судство за провини з того часу і подарують карі чи решту кар засудженим. Карі

подарують тим, які будуть поводитися лояльно до 31. грудня 1941. р. Особи, що скористаються з амністії, не підзискають утрачених державних посад.

Ці компромісові постанови мають на меті — згідно з урядовим комунікатом — уможливити співпрацю над відбудовою батьківщини особам, що до цього часу стояли осторонь.

АВСТРІЙСЬКИЙ ОФІЦІОЗ ПРО ВИСЛІД РОЗМОВИ В БЕРХТЕСГАДЕН.

Австрійський офіціоз „Нойкхайтс Вельтблатт“ пише, що у Берхтесгаден оба канцлери обговорили справи, які перешкоджували у правильному функціонуванні ліпшевої угоди між Австрією та Німеччиною. Їх полагодили на дальших конференціях між представниками обох держав.

Вислід конференції позитивний. Гітлер не домагався від Австрії зміни конституції ні закордонної політики; передбачено лише господарські переговори.

Подібну оцінку дає вся віденська преса.

Перед новою комуністичною офензивою на Європу.

СЕНЗАЦІЙНА ЗАЯВА СТАЛІНА.

На сторінках московської „Правди“ появилася вибірка листів між Сталіним і комсомольським агітатором з вороніжської округи Івановим, якому закинули троцькізм тому, що він висловив таку думку: „З хвилиною, коли соціалізм переможе в ССРСР, лише перемога соціалізму у всьому світі забезпечить ССРСР від інтервенції закордону.“

Сталін виявився одностудцем Іванова. „Доки ССРСР оточений не більшовицькими державами — заявив він — він не забезпечений перед інтервенцією та зусиллями реставрації капіталізму.“

Щоб забезпечити ССРСР перед інтервенцією, необхідно поширити і скріпити звязки між робітничою класою ССРСР та капіталістичних держав, щоб на випадок війни зорганізувати взаємну поміч.

Крім того необхідно скріпити червону ар-

мію, маринарку й летунство і тримати ввесь наряд у мобілізаційному поготівлі.“

Заява Сталіна зробила враження на європейську публічну опінію, яка після неї сподіється скріпленої акції Комінтерну. Характеристичне, що Сталін отверто оправдує зброєння потребами світової революції.

ОДЕСА — ВОЕННОЮ ПРИСТАНЕЮ, ЛЕНІНГРАД — МОГУТНЬОЮ МОРСЬКОЮ БАЗОЮ.

Совітський уряд рішив уладити в Одесі морську пристань та збудувати в Ленінграді могутню военно-морську базу на взір британської в Сінгапурі. До фортифікації Ленінграду і Кронштаду спровадили 10.000 політичних в'язнів; роботи вже почалися.

З огляду на те з Ленінграду та з околиці усувають чужинців; тою акцією кермує заступник наркома внутр. справ Жаків. На майбутнє чужинцям взагалі не будуть дозволяти на побут у Ленінграді.

тегорично виповнити його. Тоді шайка агентів ГПУ під проводом Робертія зложена з Меркулова, Сіндіна і Фреймана вбила Бутенка.

Бутенка убили агенти ГПУ?

Як твердить румунська агенція „Трансконтинентальна преса“, 25. січня ц. р. совітський шпигун Д'афер у Букарешті Бутенко доставив приказ вернутися до Москви, але відмовився ка-

Невдатні наступи червоних в Еспанії.

Еспанська національна головна квартира стверджує в комунікаті, що на відтикну Вівель-Ріо відбито з великими втратами наступи червоних, з яких коло 400 піддалося. Між по-

лоненими є командант одної червоної бригади з цілим штабом. 34. і 60. червоні дивізії дезорганізовані.

Арештували ген. Фріча?

Як подають з Берліна, німецька політична поліція арештувала несподівано ген. Фріча і заволоділа його у своїх арештах на Принц Аль-

брехтсштрассе. Дотепер ген. Фрін був на волі; у п'ятницю виділи його в цивільному одязі.

Перед виборами в Єгипті.

Єгипетські вибори розписані на 2. квітня; до 17. ч. м. можна складати виборчі листи. Прем'єр звернув увагу, щоби імами не доносили на політичні промови в мечетах, що дотепер часто траплялося.

ЕПІЛБІОГ ЗАМАХУ НА НАГАСА ПАШУ.

Слідство у справі замаху на Нагаса покінчилося. Перед судом стане в тій справі одинокий Іззеддін Абд ель Кадер, що цими днями дістане акт обвинувачення.

НАЙКОРИСНІШЕ ПОМІСТИТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ
в Кооперативнім Банку

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська 20, тел. 280-50.

що провадить крім звичайних ще окремі роди вкладов, які є вище опроцентовані від звичайних вкладов, а саме ВКЛАДКИ РІЗДВЯНІ І ФЕРІЯЛЬНІ, ВКЛАДКИ ПРИДАНОГО І НА САМОУСТІЙНЕННЯ ТА ПРЕМІЙНІ ВКЛАДКИ, на які складуючи щомісячно що найменше зол. 5.— можна одержати по році крім відсотків ще й нагороду за ощадність в сумі зол. 25.— до 100.—

ЗАКАРПАТТЯ І СЛОВАЧЧИНА.

Львів, 16. лютого 1938.

Українське Закарпаття, у чесько-словацькому державному праві з офіційною назвою Підкарпатська Русь, на заході, де межує зі Словаччиною, ще й досі не має законно устійлених границь. Цю частину українських етнографічних земель згідно з рішенням Центральної Національної Ради в Ужгороді, що повстала в травні 1919. р. з об'єднання трьох окремих Національних Рад у Хусті, Сваляві і Пряшеві, на основі трілонського договору з 4. червня 1920. р. і чесько-словацької конституції з 29. лютого 1920. р. прилучено як автономну частину до Чесько-Словацької Республіки без точного означення її західних границь. Сказано тільки загальною, що має вона обіймати цілу територію з більшістю місцевого карпато-руського населення, якої західні границі устійнять окремо щойно пізніше.

Цієї справи не устійнено ще й до нині, що дає притоку до спорів не лише з чехами, що представляють там центральну владу, але і з безпосереднім західним сусідом — себто словаками. Так повстали на нашому Закарпатті назва географічна, не державно-політична — два окремі славянські питання — чеське на цій території і крім цього ще і словацьке на тій його західній частині, що адміністративно не входить у склад Підкарпатської Русі і належить до Словаччини. Наше Закарпаття, що сягає від горишньої Тиси на схід до Попради на заході, поділене здавна на дві греко-католицькі єпархії — мукачівську з осідком в Ужгороді і прямишівську і саме ця остання майже в цілості входить у склад Словаччини.

Чехи, яких на Закарпатті не було ніколи — і то буквально ні одної душі, зазнавши що країну на весну 1919. р., осіли там масово як урядовці, купці і ремісники і супроти автохтонів а там нині упривілеєним у всьому елементом, що веде чехізацію усіма засобами в школі численними чеськими школами, в уряді і суді. Зберігаючи москвофільство, а навіть московську мову у школі як мову навчання для місцевого українського населення і спираючись на москвофілах і мадяролах — найчастіше обі назви дучаться у тій самій особі — створюють стійкий розвій українства, що невідкиливо узяв верх над москвофільством, що йому патронують на місці деякі впливові чеські партії з коаліційного уряду.

Величавий ренесанс українства на Підкарпатській Русі, що з уваги на його коротенький ще вік можна назвати чудом, якого не бачила ніодна частина наших етнографічних земель, навчив уже децю, а навчить і ще більше, і чеських правителів рахуватися з цією непереможною українською стихією. Виник цієї стихії бачили вони в останніх місяцях м. р. на просвітанському конгресі в Ужгороді і у вислідах шкільного плебісциту.

Назавгал, ми є вже переможцями з такою національного огляду на Підкарпатській Русі. При тому всьому повний українського руху не нашо-

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок Ч. 16. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Корго: П. К. О. Львів 504.000.
Банку Чеських Легіон.
Прага „Діло“.
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) . 5.00 зол.
Чвертьріччя . . . . . 15.00 „
Півріччя . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 5-НИ „ДІЛО“ В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Новий уряд в Австрії.

Після довгих нарад утворено минулої ночі коло год. 2.30 новий австрійський уряд у такому складі: канцлер — Шушніг, віцеканцлер — Л. Гульберт, скарб — Р. Ноймаєр, закр. справи — Г. Шмідт, торгівля — Ю. Рааб, внутр. опіка — Й. Рет, внутр. справи і безпека — А. Зайс Інкварт, різництво — П. Мандорфер, освіта — Г. Пертнер, справедливості — Л. Адамович, без теки — Г. Цернатто, Г. Горштедт, Рот; віцеміністри: оборони держави — В. Шенер, безпеки — М. Скубль (рівночасно інспектор поліції та жандармерії), робітничих і урядничих справ — А. Вацек, промислових питань — Л. Стенскі-Долива.

Всі члени нового уряду вже зложили присягу.

АМНЕСТІЯ.

Новий австрійський уряд рішив пропонувати президентові республіки внесок амністії для осіб, засуджених за політичні провини зперед 15. п. м. На основі тієї амністії припинять кримінальне слідство за провини з того часу і подарують кари чи решту кар засудженим. Кари

подарують тим, які будуть поводитися лояльно до 31. грудня 1941. р. Особи, що скористають з амністії, не віднаслідують утрачених державних посад.

Ці компромісові постанови мають на меті — згідно з урядовим комунікатом — уможливити співпрацю над відбудовою батьківщини особам, що до цього часу стояли осторожно.

АВСТРИЙСЬКИЙ ОФІЦІОЗ ПРО ВИСЛІД РОЗМОВИ В БЕРХТЕСГАДЕН.

Австрійський офіціоз „Нойтхайтс Вельтблат“ пише, що у Берхтесгаден оба канцлери обговорили справи, які перешкоджували у правильному функціонуванні липневої угоди між Австрією та Німеччиною. Їх полагодили на дальших конференціях між представниками обох держав.

Вислід конференції позитивний. Гітлер не домагався від Австрії зміни конституції ні закордонної політики; передбачено лише господарські переговори.

Подібну оцінку дає вся віденська преса.

Перед новою комуністичною офензивою на Європу.

СЕНЗАЦІЙНА ЗАЯВА СТАЛІНА.

На сторінках московської „Правди“ появилася виписка листів між Сталіним і комсомольським агітатором з вороніжської округи Івановим, якому закинули троцькізм тому, що він висловив таку думку: „З хвилиною, коли соціалізм переможе в ССРСР, лише перемога соціалізму у всьому світі забезпечить ССРСР від інтервенції закордону.“

Сталін виявився одиноким Іванова. „Домі ССРСР оточений невеликими державами — заявив він — він не забезпечений перед інтервенцією та зусиллями реставрації капіталізму.“

Щоб забезпечити ССРСР перед інтервенцією, необхідно поширити і скріпити звязки між робітничою класою ССРСР та капіталістичних держав, щоб на випадок війни зорганізувати взаємну поміч.

Крім того необхідно скріпити червону ар-

мію, маринарку й летунство і тримати весь наряд у мобілізаційному поготівлі.“

Заява Сталіна зробила враження на європейську публічну думку, яка після неї сподіється скріпленої акції Комінтерну. Характеристичне, що Сталін отверто оправдує збройні потреби світової революції.

ОДЕСА — ВОЄННОЮ ПРИСТАНЕЮ, ЛЕНІНГРАД — МОГУТНЬОЮ МОРСЬКОЮ БАЗОЮ.

Совітський уряд рішив уладити в Одесі морську пристань та збудувати в Ленінграді могутню воєнно-морську базу на взір британської в Сінгапурі. До фортифікації Ленінграду і Кронштаду спровадили 10.000 політичних в'язнів; роботи вже почалися.

З огляду на те з Ленінграду та з околиці усувають чужинців; тою акцією кермує заступник наркома внутр. справ Жаков. На майбутнє чужинцям взагалі не будуть дозволити на побут у Ленінграді.

Бутенка убили агенти ГПУ?

Як твердять румунська агенція „Трансконтинентальна преса“, 25. січня ц. р. совітський царже д'афер у Букарешті Бутенко дістав приказ вернутися до Москви, але відмовився ка-

тегорично виповнити його. Тоді шайка агентів ГПУ під проводом Робертія зложена з Меркулова, Сіндіна і Фреймана вбила Бутенка.

Невдатні наступи червоних в Іспанії.

Іспанська національна головна квартира спірає у комунікаті, що на відтикну Вівельда Ріо відбито з великими втратами наступи червоних, в яких коло 400 піддалося. Між по-

ловеними є командант одної червоної бригади з цілим штабом. 34. і 60. червоні дивізії дезорганізовані.

Арештували ген. Фріча?

Як повідомляють з Берліна, німецька політична агенція арештувала несподівано ген. Фріча і вивезла його у своїх арештах на Принц Аль-

брехтсштрассе. Дотепер ген. Фріч був на волі; у п'ятихвилинний його в швейцарському одязі.

Перед виборами в Єгипті.

Єгипетські вибори розписані на 2. квітня; до 17. п. м. можна складати виборчі листи. Прем'єр звернувся увагу, щоби імами не доводили на політичні промови в мечетах, що дотепер часто траплялося.

ЕПІЛОГ ЗАМАХУ НА НАГАСА ПАСУ.

Слідство у справі замаху на Нагаса покинулося. Перед судом стане в тій справі одиницький Іззеддін Абд ель Кадер, що цими днями дістане акт обвинувачення.

НАЙКОРИСНІШЕ ПОМІСТИТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ
в Кооперативній Банку

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська 20, тел. 280-50.

що провадить крім звичайних ще окремі роди вкладов, які є вище опрощені від звичайних вкладов, а саме ВКЛАДНИ РІЗДВЯНІ І ФЕРІЯЛЬНІ, ВКЛАДНИ ПРИДАНІ І НА САМОУСТІЯННЯ ТА ПРЕМІЯНІ ВКЛАДНИ, на які складаючи щомісячно ще найменше зол. 5.— можна одержати по році крім відсотків ще й нагороду за ощадність в сумі зол. 25.— до 100.—.

ЗАКАРПАТТЯ І СЛОВАЧЧИНА.

Львів, 16. лютого 1938.

Українське Закарпаття, у чесько-словацькому державному праві з офіційною назвою Підкарпатська Русь, на заході, де межує зі Словаччиною, ще й досі не має законно устальних границь. Цю частину українських етнографічних земель згідно з рішенням Центральної Національної Ради в Ужгороді, що повстала в травні 1919. р. з об'єднання трьох окремих Національних Рад у Хусті, Сваляві і Пряшеві, на основі трирічного договору з 4. червня 1920. р. і чесько-словацької конституції з 29. лютого 1920. р. прилучено як автономну частину до Чесько-Словацької Республіки без точного означення її західних границь. Сказано тільки загально, що має вона обіймати цю територію з більшістю місцевого карпато-руського населення, якої західні границі устальнять окремо щодня пізніше.

Цієї справи не устальнено ще й до нині, що дає притоку до спорів не лише з чехами, що представляють там центральну владу, але і з безпосереднім західним сусідом — себто словаками. Так повстали на нашому Закарпатті — назва географічна, не державно-політична — два окремі славянські питання — чеське на цій території і крім цього ще і словацьке на тій його західній частині, що адміністративно не входить у склад Підкарпатської Русі і належить до Словаччини. Наше Закарпаття, що сягає від горішньої Тиси на сході до Поляри на заході, поділене адміністративно на дві греко-католицькі єпархії — мукачівську з осідком в Ужгороді і прашівську і саме ця остання майже в цілості входить у склад Словаччини.

Чехи, яких на Закарпатті не було ніколи — і то буквально ні одної душі, занепади цю країну на весну 1919. р., осіли там масово як урядовці, купці і ремісники і супроти автохтонів — там нині упривілеєним у всьому елементом, що веде чехізацію усіма засобами, в уряді і суді. Зберігаючи чеськомовність, а навіть московську мову у школі як мову навчання для місцевого українського населення і спираючись на москвофілах і мадярофілах — найчастіше обі назви лущать у тій самій особі — сприяють стихійній розвій українства, що невідкидно узяв верх над москвофілством, що йому патронують на місці деякі впливові чеські партії з коаліційного уряду.

Величаний ренесанс українства на Підкарпатській Русі, що з уваги на його коротечкий ще вік можна назвати чудом, якого не бачила ніодна частина наших етнографічних земель, навчив уже декого, а навчить і ще більше, і чеських правителів рахуватися з цією непереможною українською стихією. Вияви цієї стихії бачили вони в останніх місяцях м. р. на просвітницькому конгресі в Ужгороді і у вислідах шкільного плебісциту.

Навагал, ми є вже переможцями з національного огляду на Підкарпатській Русі. При тому всьому повільний український рух не нашо-

чить ніякої школи чесько-словацьким державним інтересам, завдаючи як рух у шкільній боротьбі супроти нової держави ще й іскрилося як протиполож до москвофільства мадяризм, що виходило ще й досі на Будапешт як свою остаточну мету. Без більшого значення є т. зв. "густешинський" рух, репрезентований ужагородським акномом Стожков, який арештовано не дуже агресивно ставляться до українського національного відродження.

Слід зазначити, що по нинішньому бою є і деякі чеські партії чи пак поодинокі люди. Не був нашим національним ворогом і пок. президент Масарик, про що знало не тільки з його діяльності, а й його творін, але і з безпосередніх співпраць з ним на українській території ще в 1908 р. Не є ним без сумніву і теперішній президент д-р Бенеш, що має особистих приятелів і серед деяких наших визначних діячів. Нашим поганим присильником, що й волю претарно українською мовою — а польських міністрів не знає й ніхто — теперішній міністр інт. Нечас, а який доволі мені теж і особисто говорити у Празі влітку 1919 р. саме про справу Закарпаття.

Зупає Закарпаття з Чехословаччиною у своїй історії йому на користь, що й признають впрямку наші тамешні діла, і що і ми не раз зазначували на сторінках "Діла" і то без огляду на дуже хибну тактику державної адміністрації з національним ділом, що й ведено та у значній мірі ще й досі ведеться супроти нас на Закарпатті. Остаточно по 17 роках приступлено до здійснення перших етапів автономії Підкарпатської Русі і їх вже переведено. До повного сфінксовування ще далеко і тут багато праці перед нашими місцевими чинниками, окрема перед відомою минулого року Центральною Національною Радою у Ужгороді.

Наші політичні чинники на Закарпатті мають розв'язати найважливіше чергове питання — устаткувати границі на західі так, щоб автономна територія обмала всі наші етнографічні землі, крім тієї, що сьогодні адміністративно влучені до Словаччини. Там на захід від ріки Уж у прикарпатській старій наші національні відомості ще далеко-далеко не станули так, як на сході. Тут переміщуються шкільницями наші етнографічні території і словацькою і була віддана під словацьким впливом. Національна загроза йде там двома шляхами, чехівська від зємської урядової верхівки — вони спійбля — і мляно спійбля словацькі. Наші некорисливі ставлення спійбля і та обставина, що москвофілізм, якого проводять прикарпатські етнографи Гойдич і інше духовенство, не має того аргументу, що від українства має його на сході. Не без шкоди є і те, що греко-лат. прикарпатський ординат утворив виданню греко-лат. учительську словацьку семінарію з метою відвоювати зявляються лише тамешні пограблені населення. Вагальні словаки проявляють дуже велику національну агресивність супроти наших західних окарн, таку, якої не проявляє на пограблену ніде на інших сусідів.

Боротьба там не така легка, бо йде на два шкільні фронти — чеський і словацький — та з додатку і на фронт внутрішній — москвофілізм — при маломосковському чині чині нашої інтелігенції та при малому ще національному освідомленні нас. Велику національну місію на Закарпатті має перед собою чин ОО. Васильєв, що й без сумніву поведе з великою для нас успіхом змагання їх класовий глянці з українською мовою значення в Ужгороді, що й ведено утворено. Реалізація і національна місія ОО. Васильєв охочіть часом навіть ціле Закарпаття.

Словацькі змагання для нас цікаві і повільно країна, якої відродження, розвиток і теперішній боротьба має багато схожості з нашою історією і нашими змаганнями. З іменами великих словаків, поета Коллара і ученого Шафарика, що писали по чеськи, стрінулося вже наше "друска трійця" у Львові в 30-х рр. і кирило-методієвські братчики в Києві у Шовінізмі у проводі в 40-х рр. ми. ст. і вони теж мали вплив і на наше відродження. На 40-х рр. ми. ст. припадає теж і перше національне відродження Словаччини у словацькій національній шкільній під проводом Штура, Гурбана і Голдкі та оснування в 1845 р. Штуром першого словацького часопису.

Ще більша схожість між нами і словаками — чого нема у нікого іншого народу — це національне роздвоєння і національна обмеліт — у нас в користь москвізму, там в користь чеського і цей процес і в нас і у словаків ще на 100-літ. не закінчений, хоч і у нас і у них діють вже перемогли невідомою мого національна струм.

Віками мадяризовані, культурно, а у верхівці доволі часи і фактично чехізовані та й не далі. А їх на Словаччині є мало що більше як два мільйони, третина нашого населення в Польщі.

Велику давину чехам дали словаки у своїх провідних людях, що наприклад сегового війни створили національну факцію у формі неіснуючого чесько-словацького народу. З трійці найбільших творців сучасної ЧСР — Масарик — Штефанік — Бенеш — два перші були з роду словаків, як є ним і теперішній прем'єр д-р Голдкі. Всі вони — за винятком ген. Штефаніка, словацького національного героя, що погіб трагічно у лєтунській катастрофі біля Братислави в травні 1919 р. — приналежать або до чесько-словацької нації — а також зі старшого покоління було чимало — і ведуть змагання боротьбу зі словацьким національним рухом.

У проводі останнього від десятих лєт стоїть дійсний провідник словацького старенький католицький парох Ружомберку, Гліпка, послав до чехо-слов. парламенту і фактичний керівник великого словацького шовінізму "Словак", голова найбільшої словацької партії людської та провідник автономістичного руху на Словаччині.

З польської преси.

Конструктивні слова і конструктивна політика п. Волошиновського.

В найновішому числі "Бюлетину Польсько-Українського" (ч. 7. з 13-го лютого 1988) є чергова відповідь на анкету п. н.: "Як розв'язати польсько-українське питання?" Цим разом займається тією справою п. Йозімі Волошиновський, відомий польський діяч з Наддніпрянщини, що адляма цікавиться українською проблемою, знає добре українську мову та видавав ще до війни, тобто за царських часів українською мовою — мабуть у Вінниці — часопис для українських селян п. н. "Світлова Зірниця".

У своїй відповіді на анкету п. Волошиновський підкреслює факт, що поляки нехтують українським питанням, не цікавляться тією справою, а тимчасом це справа першорядної ваги для польської держави. Тому, що хоч українці не здобули в останніх визвольних змаганнях державної незалежності, то все-ж вони не перестали бути сусідами польської держави і ніколи ними не перестануть бути. Українська проблема існує для Польщі як внутрішня і зовнішня справа. Ця остання стане актуальною шойно тоді, як постане незалежна українська держава, але-ж щоб такий факт Польщі колись не був несподівано, треба підготуватись до нього позитивним українською справою на внутрішньому терені. А щоб і тут поладнати ініціатива — за думку п. Волошиновського — мусить вийти від поляків.

Для цього поляки мусять у першу чергу з'ясувати собі та зрозуміти вагу української проблеми, винити потребу цю справу поладнати та не піддаючись емоції ненависті, яку підсичує "той третій" при допомозі безкритичної преси, гадати сміливо а очі дійсності.

"Бо ж десьбудь, то саме на цьому полі — розарування польсько-українських взаємин — чужі агентири збирають найбільшійше та легке жинно, граючи уміло на всіх вражливостях і дражливостях та зявляючи незорієнтовану польську опінію (залежно від обраного середовища) то "українець" то "польський шенком" то одним і другим разом.

"Часописний мірок у Луцьку. За шийкою часописи. Напершому плані, очевидно, ті, що оперують грабунковими наголовками, що відомі грубим друком. Наголовком: "Українець убий!" Зміст змітки, дрібним друком, каже про зявляючий кримінал: обіство в задрочіа за наречену. Це вже не бездушна сугаба максими: "щоби торг ішов", не спідомий уклад слів, щоб вони крилися а пам'яті, щоб сторота фима розносилась іде ненависті...

"Не жинива приклад, одля а багатьох. Перфідно плакати зєрна ненависті, спритно підсувати бездумним рукам, щоб їх розсівали, дьють обильні плоди, що втішають очі горіа обох народів...

"У житті народів імпортєрабїліа дьють спільніше, ніж навіть у житті одиначі, особливо у переломових хвилинах. Бо людські спільноті мають для справедливості такий глибокий культ, нездеправований софістикою, якої легко піддаються одиначі, що не дьються захопати без віліі цього величюого

ні. Без огляду на свій поважний вік, дуже жиний і меткий діла змагає усіми засобами політичної боротьби до того, щоб Словаччина, згідно з літєбурською домовою а Америкі а 20. травня 1918 р., яку тоді на місці підписав і Масарик, Словаччина а ринках спільної ЧСР одержала широкую територіальну автономію. Була владіа центрального праского уряду в 1936. а владіа о. Гліпка а його партією для урядової коаліції а ціну двох міністерських тек, що рилили. на безаліційному і безконтрольному му домаганні о. Гліпка виконати шийно літєбурську умову і надати Словаччині автономію а власним законодавчим солом.

Цього року Словаччина спійкуватиме 20. ліття своїх автономічних змагань і шовінізм "Словак", що є їх речником. Велика більшість словаків і вся молодь а у словацькому національному і автономістичному таборі, який лийно дїляє своєї мети і центральний чесько-словацький уряд муситьме здійснювати ці шийноті — почату вже для Підкарпатської Русі і окрему для Словаччини.

Д-р Степан Берда.

Ідеалу. Ми часто піддавалися підсудній ім хитро омані ідеалу, але а ітеніях була йому завжди вірні. У всіх ррах, а спійнається той чинник з ділянки імпортєрабїліа, приходиться завжди розарування. Тривала тільки те, що утримувало на спійведності.

"Політична українська пісення каже: Дьлись густі лози, куди їм пошло, дьльсь харі очі, куди серцю мило". Це теж діляна чинних імпортєрабїліа, що все-ж спійнається від усіх фізичних сил, навіть тих, що і підтримують найновіші здобутки техніки. Про це треба пам'ятати при всіх негійних заходах та починаннях на дальшу мету. а обговорюванні справі, у значній мірі не залежить, куди авертатимуться карі сил.

"З того приводу проект програми, що навкресив п. Ст. Лось і який змагає зявляти розв'язки польсько-української проблеми — у тій її частині, що сьогодні шральна, у спійб чеської і для майбутнього кохесії — уважаю за позитивний здобуток анкети "Бюлетину", бо цей проект стоїть на основному зинні існуючих чинників і берє під увагу імпортєрабїліа, що є у крї народів рішальним чинником і чиніа дьють штука не зуміє їх скреслити.

"Ініціатива, повторюю, повинна вийти від нас, бо цього вимагають теперішні політичні умовини. Зявлячування тієї контрарної праці мало би дуже важний вплив і найважливіший з них бу би той, що колись позбавити чужі агентири легкого зявляти та очистити атмосферу з зявлячєних упереджень, взаємного недьвіа і ший доспівальот зєрна ненависті. А наявність була зажди, а і буде чинником розмьа і була ніколи чинником конструктивності.

Так пише п. Йозімі Волошиновський і зі його слова про конструктивну працю і розв'язки польсько-української справи зявляють особливого значення, коли їх навкреслює діяльність п. Волошиновського, як господарського референта при волинському воєводстві а шийкого стоїть п. Юзефський. Зявляють розв'язки коопєрації на Волині та зявляють уграїстичної коопєрації, що зявлять шийше українську діяльність від коопєрації і ший — все те пройшло через "конструктивні" ррх господарського референта при волинському воєводстві. Чи це "ощущування атмосфери і шийпері взаємних упереджень, взаємного недьвіа", про що п. Волошиновський так дьють "структурно" пише? За цю слово чє писмєт конструктивність а українській справі а Волошиновський має українську шийше мету, і ший марка — як кажуть — була причиною, що а Волошиновський дістав сенатський мандат, ший була обійнятий для українців, як реконструктор і посольський мандат а Лємківщині.

Не зявляйте з присякою дару на клєтї Рїдїї Школі, бо кожна провадка правотіа шийколу цїя необіаїаї української установи ший часної доби!

ти ніякої шкоди чесько-словацьким державним інтересам, навпаки, як рух у цілості львівський супроти нової держави ще їх і скріплює як протипага до москвофільних мадярів, що викають ще й досі на Будапешт як свою остаточну мету. Без більшого значення є т. зв. „тутешняцький“ рух, репрезентований ужгородським єпископом Стойко, який арештою не дуже агресивно ставиться до українського національного відродження.

Слід акцентувати, що по нашому боці є і деякі чеські партії чи пак поодинокі люди. Не був нашим національним ворогом і пок. президент Масарик, про що знаю не тільки з його діяльності, а з його творів, але і з безпосередніх кількох разів розмов з ним на українські теми ще в 1908, р. Не є ним без сумніву і теперішній президент д-р Бенеш, що має особистих приятелів і серед деяких наших визначних галицьких діячів. Нашим позитивним прихильником, що й володіє прегарно українською мовою — з польських міністрів не знає її ніхто — теперішній міністр лев. Нечас, з яким довелося мені теж і особисто говорити у Празі влітку 1919, р. саме про справи Закарпаття.

Завдяки Закарпаття з Чехословаччиною у сумі вийшла йому на користь, що й признають виразно наші тамтешні діячі і що і ми не раз зауважували на сторінках „Діла“ і то без огляду на дуже хибну тактику державної адміністрації в національній ділянці, що її ведено та у значній мірі ще й досі ведеться супроти нас на Закарпатті. Остаточно по 17 роках приступлено до здійснення перших етапів автономії Підкарпатської Русі і їх вже переведено. До повного сфінансування ще далеко і тут багато праці перед нашими місцевими чинниками, зокрема перед відновленою минулого року Центральною Національною Радою у Ужгороді.

Наші політичні чинники на Закарпатті мають розв'язати найважливіше чергове питання — устаткувати границі на заході так, щоб автономна територія обійма всі наші етнографічні землі отже і ті, що сьогодні адміністративно влучені до Словаччини. Там на захід від ріки Уж у припівській епарії наше національне відродження ще далеко-далеко не стануло так, як на сході. Тут переміщується шахматниця наша етнографічна територія зі словацькою і була здавна під словацьким впливом. Національна загроза йде там двома шляхами, чехословацької урядової верхівки — вона слабша — і значно сильніша словацькація. Наше некорисне становище скріплює і та обставина, що москвофільство, якому проводить пражський список Гойдин і вище духовенство, не має того спротиву, що від українства має його на сході. Не без шкоди є і те, що греко-кат. пражський ординаріат утворив недавно греко-кат. університетський словяцький семінарію з метою асловацькувати найважливіше наше тамтешнє пограйчанське населення. Вагальні словаки проявляють дуже велику національну агресивність супроти наших західних окраїн, таку, якої не проявляє на пограниччю жодні з наших сусідів.

Боротьба там не така легка, бо йде на два зверхні фронти — чеський і словацький — та в додатку і на фронт внутрішній — москвофільство — при малосенному нині числі нашої інтелігенції та при малому ще національному свідомості мас. Велику національну місію на Закарпатті має перед собою чин ОО. Васильян, що й без сумніву поведе з великим для нас успіхом завдання їх класичній гімназії з українською мовою навчання в Ужгороді, що й недавно утворено. Релігійна і національна місія ОО. Васильян охопить часом напівне ціле Закарпаття.

Словацьчина взагалі для нас цікава і повільна країна, якої відродження, розвій і теперішня боротьба має багато схожості з нашою історією і нашіми амаганнями. З іменами великих словаків, поета Коллара і ученого Шафарика, що писали по чеськи, стрінулася вже наша „руска трійця“ у Львові в 30-х рр. і кирило-методієвські братчики в Києві у Шевченком у провіді в 40-х рр. мин. ст. і вони теж мали вплив і на наше відродження. На 40-літні роки мин. стол. припадає теж і перше національне відродження Словаччини у словацькій національній шаті під проводом Штура, Гурбана і Годжа та оснування в 1845 р. Штуром першого словацького часопису.

Ще більша схожість між нами і словаками — того нема у ніякого іншого народу — це національне розбудовування і національна абнегація — у нас в користь москалів, там в користь чехів і цей процес і в нас і у словаків ще на 100 рр. не закінчений, хоч і у нас і у них давно вже перемогла невідчужливо чиста національна струя.

Віками мадяризовані, культурно, а у верхівці довгі часи і фактично чехізовані такі не далися! А їх на Словаччині є мало що більше як два мільйони, третина нашого населення в Польщі.

Велику данину чехам дали словаки у своїх провідних людях, що наприкінці світової війни створили національну фікцію у формі неіснуючого чесько-словацького народу. З трійці найбільших творців сучасної ЧСР — Масарик — Штефанік — Бенеш — два перші були з роду словаки, як є ним і теперішній прем'єр д-р Годжа. Всі вони — за винятком ген. Штефаніка, словацького національного героя, що погіб трагічно у луганській катастрофі біля Брати-слави в травні 1919 р., — причисляють себе до чесько-словацької нації — а таких зі старшого покоління було чимало — і ведуть завазиту боротьбу зі словацьким національним рухом.

У провіді останнього від десятих літ стоїть дійсний провідник словаків — старенький католицький парох Ружомберку, Глінка, посол до чехо-слов. парламенту і фактичний керівник великого словацького щоденника „Словак“, голова найбільшої словацької партії людської та провідник автономістичного руху на Словаччині.

З польської преси.

Конструктивні слова і конструктивна політика п. Волошиновського.

В найновішому числі „Бюлетину Польсько-Українського“ (ч. 7. з 13-го лютого 1938) є чергова відповідь на анкету п. н.: „Як розв'язати польсько-українське питання?“ Цим разом займається тією справою п. Йосиф Волошиновський, відомий польський діяч з Наддніпрянщини, що здавна цікавиться українською проблемою, знає добре українську мову та видавав ще до війни, тобто за царських часів українською мовою — мабуть у Вінниці — часопис для українських селян п. н. „Світова Зірниця“.

У своїй відповіді на анкету п. Волошиновський підкреслює факт, що поляки нехтують українським питанням, не цікавляться тією справою, а тимчасом це справа першорядної ваги для польської держави. Тому, що хоч українці не здобули в останніх визвольних змаганнях державної незалежності, то все-ж вони не перестали бути сусідами польської держави і ніколи ними не перестануть бути. Українська проблема існує для Польщі як внутрішня і зовнішня справа. Ця остання стане актуальною щойно тоді, як повстане незалежна українська держава, але-ж щоб такий факт Польщі колинебудь не заскочив несподівано, треба підготуватись до нього поладнаннями української справи на внутрішньому терені. А щоб її тут поладнати ініціатива — на думку п. Волошиновського — мусить вийти від поляків.

Для цього поляки мусять у першу чергу з'ясувати собі та зрозуміти вагу української проблеми, вичути потребу цю справу поладнати та не піддаючись емоції ненависті, яку підсилює „той третій“ при допомозі безкритичної преси, гадати сміливо в очі дійсності.

„Бо як дєнебудь, то саме на цьому полі — роз'ясування польсько-українських взаємин — чужі агенти збирають найбільшнєше та легке жиниво, граючи уміло на всіх вражливостях і драматизмостях та лякаючи незорієнтовану польську опінію (залежно від обраного середовища) то „українцем“ то „большевиком“ то одним і другим разом.“

„Часописний кіоск у Луцьку. За шибою часописи. На першому пупі, очевидно, ті, що оперують грабунковими наголовками, що відбіли грубим друком. Наголовки: „Українець убила!“ Зміст замітки, дрібним друком, каже про зачяний кримінал: збиство з завадроща за наречену. Це вже не бездушна служба максимі: „щоб торг ішов“, це свідомий уклад снів, щоб вони крилися в пам'ять, щоб сторота fama розносила їдї ненависті...“

„Це жинив принада, один з багатьох. Перфідно плакани зерна ненависті, спритно підсувані бездумним рукам, щоб їх розсївали, дають обильні плоди, що втішають очі ворогів обох народів...“

„У житті народів імпондерабілія діють сильніше, ніж навіть у житті одиниць, особливо у передмовних хвилинах. Бо людські спільноти мають для справедливості такий глибокий культ, неадаптований софістикою, який легко піддається одиниці, що не даються захопити без вілі цього величчого

ні. Без огляду на свій поважний вік, дуже жинивий і меткий діяч змагає усіми засобами політичної боротьби до того, щоб Словаччина, згідно з пітсбурською домовою в Америці з 30. травня 1918. р., яку тоді на місці підписав і Масарик, Словаччина в рамках спільної ЧСР одержала широку територіальну автономію. Були заходи центрального прасякого уряду в 1936. р. зеднати о. Глінку з його партією для утворення коаліції за цнну двох міністерських тек, що рахувались на безапелляційному і безкомпромісному домагання о. Глінки виконати негайно пітсбурську умову і надати Словаччині автономію з власним законодавчим соймом.

Цього року Словаччина святкуватиме 20. ліття своїх автономічних амагань і щоденника „Словак“, що є їх речником. Велика більшість словаків і вся молодь є у словацькому національному і автономістичному таборі, який напевно дійде своєї мети і центральний чесько-словацький уряд муситиме здійснювати дві автономії — почату вже для Підкарпатської Русі і окрему для Словаччини.

Д-р Степан Барка

Ідеалу. Меси часто піддавалися підсуненій їм хитро омані ідеалу, але в інтенціях були йому завжди вірні. У всяких рахуках, де поміняється той чинник з ділянки імпондерабілії, приходиться завжди розчаруватись. Тривале тільки те, що угрунтоване на справдливості.

„Поширена українська пісенька каже: „Хи лизали густі лози, куди їм похило, димали карі очі, куди серцю мило“. Це теж ділянка чистих імпондерабілії, що все-ж сильніші від всяких фізичних сил, навіть тих, що їх підтримують найновіші здобутки техніки. Про це треба пам'ятати при всяких негалих заходах та починаннях на дальшу мету. В обговорюваній справі, у значній мірі від не залежить, куди звертатимуться карі очі.“

„З того приводу проект програми, що накреслив п. Ст. Лось і який змагає до щянової розв'язки польсько-української проблеми — у тій її частині, що сьогодні актуальна, у спосіб чесний і для майбутності хосенний — уважаю за позитивний здобуток анкети „Бюлетину“, бо цей проект спертий на основному знанні існуючих умов і бере під увагу імпондерабілії, що є у житті народів рішальним чинником і ніяка жинива штука не зуміє їх скреслити.“

„Ініціатива, повторюю, повинна вийти від нас, бо цього вимагають теперішні політичні умовини. Започаткування тієї конструктивної праці мало би дуже важливі наслідки, а найважливіші з них був би той, що можна позбавити чужі агенти легкого жинивання та очистити атмосферу з анкетів взаємин упереджень, взаємного недовіря, з яких доспівають зерна ненависті. А ненависть була завжди, є і буде чинником розкладу, не була ніколи чинником конструктивності.“

Так пише п. Йосиф Волошиновський. Та ті його слова про конструктивну справу у розв'язці польсько-української справи набувають особливого значіння, коли їх насїтати діяльністю п. Волошиновського, як господарського референта при волинському воєводстві, на чолі якого стоїть п. Юзефський. Знищення української кооперації на Волині та насадження української кооперативної кооперації, що взагалі відрізняє українську людність від кооперативної ідеї — все те пройшло через „конструктивні“ руки господарського референта при волинському воєводстві. Чи це „очищення атмосфери з взаємин упереджень, взаємного недовіря“, про що п. Волошиновський так „конструктивно“ пише? За цю справу як писемну конструктивність в українській справі п. Волошиновський має українське жиниво, а не марка — як кажуть — була причиною, що п. Волошиновський дістав сенатський мандат, що був обійнятий для українців, як реконтрата з посольським мандатом в Ленінграді.

Не знокайте з присякою лаву на волі Рівній Школі, бо кожна проволка приносить шкоду під необхідній українській установі сучасної доби!

ПОДОБНИЙ ЧАС ПОСЕЗОНОВА ВИПРОДАЖ по значно знижених цінах ви-
сортовані речі за половину
ціни. — На новини спеціальний разб.

ТІЛЬКИ
короткий
час.

Е. ДУМИН **Львів**
Коперника 4

Настрої львівської вулиці у варшавському соймі.

ДРУГА ПРОТИУКРАЇНСЬКА ПРОМОВА ПОСЛА ВОЙЦЕХОВСЬКОГО.

РЕФЕРЕНТ РЕФЕРУЄ...

Вівторок — наше свято Стрітіння — це був знову український день у варшавському соймі, що радив над бюджетом міністерства внутрішніх справ. Референт цього бюджету пос. Войцеховський у своїй промові обговорив справу польського молодого покоління у зв'язку з життєвими питаннями, поновив свій напад на бюджетову комісію на митрополита Шептицького. Він знову, як великий „прихильник“ нормалізації польсько-українських взаємин намагався підкреслити, — як це зробив зрештою і в бюджетовій комісії — що справа нормалізації так довго не рушить з місця, як довго багато справ, на перший погляд дрібних, але в суті речі дуже важких, не висвітлюється в чесний та компетентний спосіб. Одна з найважливіших — це

СПРАВА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ.

„Спосіб реакції посла Целевича — говорив пос. Войцеховський — на мій виступ намагався скріпити митрополит Шептицький, який на свій виступ висказав слова дуже важкого політичного змісту. Митрополит перед представниками українського громадянства висловив свою радість з того приводу, що громади падають в його бік, а не на українців, громадян польської держави.

„Не мав я наміру громити українського народу, бо моя критика відносилася виразно до митрополита та шовіністичного духовенства, яке йому підлягає. Я критикував діяльність

МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО ЯК ПОЛІТИКА.

„Митрополит своєю останньою промовою створив ще один невідвертий доказ, що виступав в ролі політичного провідника українського громадянства і як такий підпадає під критику так само, як інші політики.

„В українській справі треба говорити правду і не політикувати. Стверджую, що зло у

відносинах у **Малопольське Виходній** випливає з політики „хитрості“ більшості суспільних відламів тієї ділянки.

„Я є тієї думки, щоб не забувати про сьогоднішній день, але турбуватися за майбутнє і тому не можу погодитися з курсом політики митрополита Шептицького та його оточення у відношенні до різних греко-католицьких груп.

„Не маю наміру вирішувати старорусько-українського спору. Старорусини цікавлять мене тому, що це громадяни польської держави і то громадяни львівські.

Тут пос. Войцеховський покликнувся на статтю старорусина Гулли, сеніора Ставропігійського Інституту, який офіційно стверджує, що після всесвітньої війни греко-католицькі єпископи далися втягнути в українофільський коловорот.

„Маю тут — говорив далі — листа одного греко-католицького священника, який пише, що його переслідують греко-католицька консистерія. Цього листа покажу пану прем'єрові. Прізвища автора не маю совісти подати, бо не можна мені наразити його на піст. За паном Гуллою стверджую, що 90-літньому Ясеницькому відмовили християнського похорону тільки тому, що свою велику каменю у Львові записав руський студентський молоді.

У тому місці посол Целевич кликнув:

„Записав на російській ділі, а не на руській!“

Та й узагалі на цілу промову пос. Войцеховського українські послы зі своїх місць дуже живо реагували.

„ПАНОВЕ, НЕ ЗАБУВАЙТЕ, ЩО ВИ У ПОЛЬЩІ!“

У тому моменті, коли пос. Войцеховський покликався на статтю Гулли, українські послы кричали: „це москаль!“ А коли пос. Войцеховський удруге покликався на Гуллу, а українські послы йому переривали, з польських лавок

падали оклики: „Заспокоїться, бо ми зачнемо говорити. Ми сидимо тихо, панове, не забувайте, що ви в Польщі!“

На згадку референта про те, що багато священників не могло втриматися на своїх перших парохіях, українці кричали:

„ЦЕ ПЕРЕДНЯ СТОРОЖА СТАЛІНА.“

На те пос. Войцеховський відповів: „У вас більше тієї передньої сторожі Сталіна“.

У дальшій своїй промові референт повторив те, що сказав уже попереднім разом, а саме, що до Духовної Семінарії приймали переважно колишніх старшин української армії, які ввели до української богослужби політичні гми. Це було нераз причиною інцидентів у церкві.

„До нормалізації відносин — говорив референт — треба, щоб поляків у **Малопольське Виходній** не українізувала греко-католицька церква. Це основна вимога поляків **Виходній** **Малопольськ** і в ім'я цього треба розтягнути державний нагайд над греко-католицькою Церквою та перевести зміну приписів конкордату.

„Можливості львівського співжиття заочують такі виступи як „Діла“, що волю польського громадянства представляє як крик вулиці.“

**Нема доброго сидання
без кизи з цикорією**

ЛУНА

— яку виробляє єдина —
українська коопер. фабрика

Суспільний Промисл

Львів 24, вул. Жовківська ч. 188

„НЕ ЛЕГКОВАЖТЕ НАСТРОЇВ ЛЬВІВСЬКОЇ ВУЛИЦІ!“

„Панове українці! — кликав пос. Войцеховський. — Раджу вам не легковажити настрої львівської вулиці! П'ю обличчя ви самі бачили минулої неділі при прощанні генерала Токаржевського.“

Ці слова викликали живу реакцію українських послів, які кричали:

„ТАК НАМ ПОГРОЖУЄТЕ, РОБІТЬ ПОГРОМ!“

Пос. Войцеховський: Якби ви мали владу, то напевно зробилиб.

Українські послы: Ви погрожуєте вулицю!

Пос. Войцеховський: Я не погрожував, я тільки підкреслював її вартість. Того, що я сказав про митрополита Шептицького, ніколи не відкличу. Мої твердження на всякий випадок — це не тільки моя приватна думка. Вони глибоко вбиті у свідомості всіх поляків і всіх польських груп на терені **Малопольськ Виходній**. Справа Йордану не така блага, як це українці намагаються довести. Митрополит Шептицький зробив страшний річ. Не допустив до обряду церкви, яку признає держава, компанії польського війська, того самого війська, якому митрополит Шептицький, святий Юр і вся українська людність завдячують спроможу визнавати свою віру, того війська, що боронить кордонів над Збручем. Тут лежить трагізм положення!

„Ми, поляки, розуміємо це положення від 1918-го року, а ви, українські політики, зрозуміли його багато пізніше. Не хоче його зрозуміти митрополит Шептицький, який повинен клонити чоло перед кожною сотнею польських воїнів, римсько-католицьких чи греко-католицьких, бо завдяки їх бойовій готовості, бо тільки з їх лицарської ласки, може виконувати свою владу на своєму архієпископському престолі. Не якась нехтіть ані ненависть говорять через мене.“

Після тієї промови, яку оплескували польські послы і на яку з другого боку гостро реагували українці, проголосили перерву, щоб устояти чергу промовців. Виявилось, що до слова записалося 50 послів, у тому числі 7-ох українців, що взяли на себе завдання відповісти атаку посла Войцеховського.

Дорогий! Я хотів купити собі хату, але по зазначеній рішці відкрити малу фабричку. Гроші, які мені бракували, дозичив мені банк. Це безсумнівно дотично краше для мене. А крім цього маю моральне задоволення, що даю зайняти нашим безробітним — хоч кваліфікованим силам. — Здорово! Іван.

Пром-банк

Львів, ГРОДЗИЦЬКИХ 1, 1. П.

помагає здоровому починанню при різних вар-
статах праці.

Чоло шуфляди з краватками.

Ви навіть не знаєте про те, що я маю шуфляду з краватками. Нічого більше, тільки краватки. В десені, без десенів, з горошками, без горошків, пасмисті, шовкові, пів-шовкові, спортивні, на прохід, фраккові, прогулькові, візитові та інші, які тільки хто забажає. Одним словом, ціла шуфляда повна краваток. Але чи ви знаєте, що я ношу тільки одну і це вже досить перестарану краватку?

Коли хочу вийти на місто, отираю шуфляду. Стаю перед нею, як жінка перед шафою, поймаю суконь і кажу: „Поправді, то я не маю що на себе взяти“. Ця не надається до убрання, та до сорочки, йшла до лица. Кожний мусить мені признати, що в справі краваток мій погляд, щодо добору не підлягає ніякій дискусії. Я є джентельменом, який може мати цероване убрання, помитий капелюх, виходжені обцеси, однак краватка все мусить бути першої класи. Такий я вже є. Один грає в карти, другий курить папіроски, третій купує блисти на всі пошукані поводи — я купую тільки краватки.

Власиво, навіть я купую ці краватки, коли постійно абираю тільки одну? Подумайте тільки: кожна краватка в цій шуфляді не коштує більше 5 золотих. Але є і по 15 золотих. І що я зроблю з цим багатством? Дарувати не можу, бо дорогі, викинути кождо викине теж не

щось. А можеб так змінити свій нахил? Така зміна смаку, як кажуть, дуже відмолоджує людину.

Якби так від нині замість купувати краватки — я почав купувати льоси? Адже одна п'ятка не коштує більше від порядної краватки. Десь я читав, що в новій лотерії зменшили кількість чисел у колі на 35 тисяч та, що кожна вигра буде ділитися на п'ять частин. Краватки лежать собі в шуфляді і драгують мене. Чи куплений замість краватки льос буде мене теж драгувати?

Предоусім, колиб я гроші, які лежать тут у краватках видав був на купно льосів, був би напевне прибирав стільки тисяч, що купив би тепер всі наймодніші краватки в цій Варшаві. А нині сиджу над купом краваток і стверджую, що властиво не маю вищо вбратися.

Ні, рішуче треба змінити свій нахил, та треба відмолодити себе, треба відродити віру в льос, який колись всімніється і багато винагородить за ці багатонадійні години.

Дякую тобі, філософе, за такий знаменитий вихід. Від тепер купую льоси. І зараз зроблю початок, бо тягнення першої класи сорочки Лотерії починається вже 17-го лютого.

КОРОТКИЙ ЧАС ПОСЕЗОНОВА ВИПРОПАЖ по значно знижених цінах ви-
сортвані речі за половину
ціни. — На новинки спеціальний рабат.

Тільки
короткий
час.

Е. ДУМИН ЛЬВІВ
Коперника 4

Настрої львівської вулиці у варшавському соймі.

ДРУГА ПРОТИУКРАЇНЬКА ПРОМОВА ПОСЛА ВОЙЦЕХОВСЬКОГО.

РЕФЕРЕНТ РЕФЕРУЄ...

Вівторок — наше свято. Стрітіння — це був знову український день у варшавському соймі, що радив над бюджетом міністерства внутрішніх справ. Референт цього бюджету пос. Войцеховський у своїй промові обговорюючи справу польського молодого покоління у зв'язку з жидівським питанням, поновив свій напад з бюджетової комісії на митрополита Шептицького. Він знову, як великий „прихильник“ нормалізації польсько-українських взаємин намагався підкреслити, — як це зробив зрештою і в бюджетовій комісії — що справа нормалізації так довго не рушить з місця, як довго багато справ, на перший погляд дрібних, але в суті речі дуже важких, не висвітлюється в чесний та компетентний спосіб. Одна з найважливіших — це

СПРАВА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ.

„Спосіб реакції посла Целевича — говорив пос. Войцеховський — на мій виступ намагався скріпити митрополит Шептицький, який на офіційній аудієнції висказав слова дуже важкого політичного змісту. Митрополит перед представниками українського громадянства висловив свою радість з того приводу, що громади падають в його бік, а не на українців, громадян польської держави.

„Не мав я наміру громити українського народу, бо моя критика відносилася виразно до митрополита та шовіністичного духовенства, яке йому підлягає. Я критикував діяльність

МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО ЯК ПОЛІТИКА.

„Митрополит своєю останньою промовою створив ще один невідпертий доказ, що виступав в ролі політичного провідника українського громадянства і як такий підпадає під критику так само, як інші політики.

„В українській справі треба говорити правду і не політикувати. Стверджую, що зло у

відносинах у Малопольське Виходній випливає з політики „хитрості“ більшості суспільних відламів тієї дільниці.

„Я є тієї думки, щоб не забувати про сьогоднішній день, але турбуватися за майбутнє і тому не можу погодитися з курсом політики митрополита Шептицького та його оточення у відношенні до різних греко-католицьких груп.

„Не маю наміру вирішувати старорусько-українського спору. Старорусини цікавлять мене тому, що це громадяни польської держави і то громадяни львівські.

Тут пос. Войцеховський покликається на статтю старорусина Гулли, сеніора Ставропільського Інституту, який офіційно стверджує, що після всесвітньої війни греко-католицькі єпископи далися втягнути в українофільський коловорот.

„Маю тут — говорив далі — листа одного греко-католицького священника, який пише, що його переслідує греко-католицька консистерія. Цього листа покажу пану прем'єрові. Прізвища автора не маю совісті подати, бо не можна мені наразити його на пімсту. За паном Гуллою стверджую, що 90-літньому Ясеницькому відмовили християнського похорону тільки тому, що свою велику каменю у Львові записав руській студентській молоді.

У тому місці посол Целевич кликнув: „Записав на російській ділі, а не на руській!“

Та й узагалі на цілу промову пос. Войцеховського українські посланці зі своїх місць дуже живо реагували.

„ПАНОВЕ, НЕ ЗАБУВАЙТЕ, ЩО ВИ У ПОЛЬЩІ!“

У тому моменті, коли пос. Войцеховський покликався на статтю Гулли, українські посланці кричали: „це москаль!“ А коли пос. Войцеховський удруге покликався на Гуллу, а українські посланці йому переривали, з польських лавок

падали оканки: „Заспокойтеся, бо ми зачемо говорити. Ми сидимо тихо, панове, не забувайте, що ви в Польщі“.

На згадку референта про те, що багате священиків не могло втриматися на своїх перших парохіях, українці кричали:

„ЦЕ ПЕРЕДНЯ СТОРОЖА СТАЛІНА.“

На те пос. Войцеховський відповів: „У вас більше тієї передньої сторожі Сталіна“.

У дальшій своїй промові референт повторив те, що сказав уже попереднім разом, а саме, що до Духовної Семінарії приймали переважно колишніх старшин української армії, які ввели до української богослужби політичні гмни. Це було нераз причиною інцидентів у церкві.

„До нормалізації відносин — говорив референт — треба, щоб поляків у Малопольське Виходній не українізувала греко-католицька церква. Це основна вимога поляків Виходній Малопольськи і в ім'я цього треба розтягнути державний нагляд над греко-католицькою Церквою та перевести зміну приписів конкордату.

„Можливості львівського співжиття заочують такі виступи як „Діла“, що волю польського громадянства представляє як крик вулиці.“

**Мена доброго снідання
без кизи з цикорією**

ЛУНА

**— яку виробляє єдина —
українська коопер. фабрика**

Суспільний Промисл

Львів 24, вул. Жовківська ч. 188

**„НЕ ЛЕГКОВАЖТЕ НАСТРОЇВ ЛЬВІВСЬКОЇ
ВУЛИЦІ!“**

„Панове українці! — кликав пос. Войцеховський. — Раджу вам не легковажити настроїв львівської вулиці! І обличчя ви самі бачили минулої неділі при прощанні генерала Токаревича.“

Ці слова викликали живу реакцію українських послів, які кричали:

„ТАК НАМ ПОГРОЖУЄТЕ, РОБІТЬ ПОГРОМ!“

Пос. Войцеховський: Якби ви мали владу, то напевно зробилиб.

Українські посланці: Ви погрожуєте вулицею!

Пос. Войцеховський: Я не погрожував, я тільки підкреслював її вартість. Того, що я сказав про митрополита Шептицького, ніколи не відкличу. Мої твердження на всякий випадок — це не тільки моя приватна думка. Вони глабоко вбиті у свідомості всіх поляків і всіх польських груп на терені Малопольськи Виходній. Справа Йордану не така блага, як це українці намагаються довести. Митрополит Шептицький зробив страшну річ. Не допустив до обряду церкви, яку признає держава, компанії польського війська, того самого війська, якому митрополит Шептицький, святий Юр і вся українська людність завдячують спромозу визнавати свою віру, того війська, що боронить кордонів над Збручем. Тут лежить трагізм положення!

„Ми, поляки, розуміємо це положення від 1918-го року, а ви, українські політики, зрозуміли його багато пізніше. Не хоче його зрозуміти митрополит Шептицький, який повинен клонити чоло перед кожною сотнею польських воїнів, римсько-католицьких чи греко-католицьких, бо завдяки їх боєвій готовості, бо тільки з їх лицарської ласки, може виконувати свою владу на своєму архієпископському престолі. Не якась нехоть ані ненависть говорять через мене.“

Після тієї промови, яку оплескували польські посланці і на яку з другого боку гостро реагували українці, проголосили перерву, щоб устійнити чергу промовців. Виявилося, що до слова записалося 50 послів, у тому числі 7-ох українців, що взяли на себе завдання відповісти атаку посла Войцеховського.

Дорогий! Я хотів купити собі хату, але по злежавій рішав відкрити малу фабричку. Проти, які мені бракували дозички мені банк. Це безсумнівно доцільно крім для мене. А крім цього маю моральне задоволення, що даю заняття нашим безробітним — хоч кваліфікованим силам. — Здоровою Іван.

Пром-банк

ЛЬВІВ, ГРОДЗИЦЬКИХ 1, І. П.

помагає здоровому починкові при наних вартостях праці.

Чоло шуфляди з краватками.

Ви навіть не знаєте про те, що я маю шуфляду з краватками. Нічого більше, тільки краватки. В десені, без десенів, з горошками, без горошків, ласмісті, шовкові, пів-шовкові, спортові, на прохід, фраккові, прогулькові, вінтові та інші, які тільки хто забажає. Одним словом, ціла шуфляда повна краваток. Але чи ви знаєте, що я ношу тільки одну — це вже досить перестарілу краватку?

Коли хочу вийти на місто, отвираю шуфляду. Стаю перед нею, як жінка перед шафою, повною суконь і кажу: „Поправді, то я не маю що на себе взяти“. Ця не надається до убрання, та до сорочки, інша до лиця. Кожен мусить мені признати, що в справі краваток мій погляд, щодо добору не підлягає ніякій дискусії. Я є джентельменом, який може мати цероване убрання, помітний капелюх, виходжені обцеси, однак краватка все мусить бути першої класи. Такий я вже є. Один грає в карти, другий купить папіроски, третій купує білети на всі популярні поїзди — я купую тільки краватки.

Власиво, навіть я купую ці краватки, коли постійно вибираю тільки одну? Подумайте тільки: кожна краватка в цій шуфляді не коштує більше 5 золотих. Але є і по 15 золотих. І що я зроблю з цим багатством? Дарувати не можу, бо дорогі, важкувати крізь вікно теж не ли-

щос. А можеб так змінити свій нахил? Така зміна смаку, як кажуть, дуже відмолює людину.

Якби так від нині замість купувати краватки — я почав купувати льоси? Адже одна пята не коштує більше від порядної краватки. Десь я читав, що в новій лотерії зменшили кількість чисел у колі на 35 тисяч та, що кожна вигра буде ділитися на п'ять частин. Краватки лежать собі в шуфляді і дратують мене. Чи купувати замість краватки льос буде мене теж дратувати?

Предо всім, колиб я гроші, які лежать тут у краватках видав був на купно льосів, був би напевне прибирав стільки тисяч, що купив би тепер всі наймодніші краватки в цій Варшаві. А нині сиджу над купою краваток і стверджую, що властиво не маю що вбратися.

Ні, рішуче треба змінити свій нахил, та треба відмолювати себе, треба відродити віру в льос, який колись всімніється і багато винагородить за ці багатонадійні години.

Дякую тобі, філософе, за такий знаменитий вихід. Від тепер купую льоси. І зараз зроблю початок, бо тягнення першої класи сорочки Льотерії починається вже 17-го лютого.

Одна вічка правда — для усіх завіт: PHILIPS RADIO здобуває світ!

„ПРИКРЕ ВРАЖІННЯ“.

У дискусії перший промовляв пос. Моравський, а за ним пос. кс. Любелський, які порушували внутрішні польські справи. Третій бєсїдник, пос. Гофман зачепив й українську справу. Він сказав між іншим:

„Мені дуже прикро, що п. Войцеховський не захотів сьогодні відділити у своїй промові постави референта від постави посла. Не вхожу в суть проблеми, якої торкнувся, але те водиноння тих двох постатей в одній особі зробило на мені прикре враження. (Оплески українських послів). Якщо мова про скоплення української справи, то підходжу до неї зовсім інакше. Я стою на ґрунті ягайлонської ідеї, ідеї свободи й культури. Я стою на ґрунті того „де-

гува“, про якого згадає у своїх гарних спогадах п. прем'єр Складковський, „дегува“, що не хотів пристосовувати залізних прав війни, бо боровся за нашу і нашу свободу. Тут лежить розв'язка національного питання у великодержавному обсязі.“

В дальшій частині своєї промови пос. Гофман говорив про пацифікацію після серпневих подій та про необхідність аміни виборчої ординації. Пос. Дух гостро критикував внутрішню політику уряду, пос. Міхаловський говорив про німецьку меншину в Польщі, що „виявляє велику активність, а євангелістські пастори використовуючи відрубність віроісповідання підсилюють сепаратистичні змагання, наслідком яких німці раз-у-раз висувують всякі уявлені претенсії“.

„Українці не дадуться зіпхнути

до ролі хуторяньського чинника“.

До слова прийшов посол д-р Степан Витвицький, що вийшов з тієї самої округи, ба навіть з тієї самої листи, що й пос. Войцеховський. Пос. Витвицький ствердив, що уряд не має ніякої програми в українській справі. „Тож питаємо, — говорив далі — яку програму має польська більшість. На право репрезентувати ту більшість звизає в останньому часі комітет порозуміння польських суспільних організацій у Львові, що накликає польський нарід монтувати протиукраїнський фронт, застерігаючи собі право розв'язувати взаємини з українським народом. Українці не дадуться зіпхнути до ролі хуторяньського чинника, бо

УКРАЇНСКА СПРАВА — ЦЕ ПРОБЛЕМА З ШИРОКИМ НАЦІОНАЛЬНИМ ТА ІСТОРИЧНИМ ЗАСЯГОМ.

Союз леґіоністів та неовиків, що є мотором того комітету, у своїй декларації з листопада 1937. р. жертвує українцям винародовлення без насилля. Українці хочуть самостійного розвитку свого культурного, господарського і суспільного життя у своїх установах. Це природне право українців як народу. Довкола тих установа витворилися неймовірні сплетні.

„Заявляємо, що не творимо їх як знаряддя боротьби. Не спрямовуємо їх проти держави. Посол Войцеховський говорив про Церкву та про митрополита Шептицького, покидав собі як найважливішого свідка п. Гуллу. Ви, пане посе, не знаєте, що ці Гулли разом зі Станиславом Грабським витали в 1915. р. ген. Бобринського. Супроти нечуваної образи, що тут сьогодні впала

УВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД ЛУЧИТЬСЯ З ПОЧУТТЯМ ГЛИБОКОЇ ПОШАНИ Й ЛЮБОВИ ДЛЯ СВОГО АРХИПАСТІРЯ.

Маю враження, що це не ви, пане посе, піднісите до свого рівня вулицю, але вулиця стає вас, так ви говорили як референт. Посол Войцеховський намагався вбити клин між часі нашого селянина. Заявляємо згідно всі, що так подуману нормалізацію відкидаємо, як відкидаємо все, що порушувало честь українського народу.

„А що принесли нам нормалізація в обсязі діяльності уряду? Кольонізація йде далі, українські діти не можуть вчитися в українській мові, шиканують українську мову і навіть у судах відбирають присягу по польськи. У день свята Йордану українські послани дістали запитання до праці в соїмі.“

Пос. Войцеховський: Переборщення. В нашому громадянстві є велика пошана до вашої релігії.

Пос. Витвицький: Один староста сказав мені, що воли 10 комуністів, як одного українського націоналіста.

Пос. Бакон: Напевно жартував.

Пос. Витвицький: Пан прем'єр закидає нам нетерпеливість, але як ми можемо бути терпеливі в таких умовах. Польща має велику історичну місію на сході Європи, але мені здається, що сьогодні денні чинники роблять усе, щоб її втратити. Та все-ж не тратимо віри, що правда кінці промовить та переможе.

НЕМА ПЛАНУ В УКРАЇНСЬКІЙ СПРАВІ.

Після того промовляв жидівський посол Зоммерштайн, а по ньому пос. Ганебах (група полк. Славека) сказав між іншим: „В українській справі бракує нам плянового діяння, а це використовують шовіністичні елементи обох сторін.“

Пос. Сухоржевський теж торкнувся у своїй промові меншинного питання та навіть заяву прем'єра у тій справі, яку він склав у бюджетовій комісії. „Наша політика на окраїнах — говорив він — і наша тактика мусить служити добру держави. Збільшимо потенціал нашої державної енергії через державну асиміляцію національних меншин та через пошану відрубності, проміювання нашої культури, але ніколи репресіями і створюванням привілеїв. Казав к-льсь командант Пільсудський у своїй промові до військових кольтоністів, що не вільно нам стосувати легких і нервових засобів, що не вільно йти слідами Бісмарка чи Енлогія. Польща має перед собою довгий шлях і не можна їй з нього звернути.“

Пос. Гуттен-Чапський говорив про жидівську справу.

ПОСВЗОНОВА ВИПРОДАЖ ПЛАЩІВ І РАГЛЯНІВ ШАПІРА вул. Личаківська ч. 1.

НЕ МОЖЕ БУТИ БЕЗ ЗНАЧІННЯ 30 ВІДСОТКІВ МЕНШИН.

Пос. Войтович є тієї думки, що референт у своїй промові не прислухався польській справі. Атаку на митрополита Шептицького українське громадянство зрозуміє як атаку на себе, що нормалізація не вийде на здоров'я. Ця нормалізація якби кінчила своє існування. Польська державна рація на цьому не зникає, бо ані для одного поляка не може бути без значіння 30 відсотків національних меншин, що хочуть будувати з нами велику Польщу.

Голос: Чи вони цього щиро хотіли?

Пос. Войтович: Прошу вас, на їх місцях сиділи передтим люди, що не признавали польської держави, а ці завжди є за важними державними потребами і хочуть разом спільно з нами йти на дальшу історичну дорогу. Тисячу літ нас вязало і далі разом жити будемо. Нюдин поляк не викинув українця, ані українця поляка, а не вважаючи на алярмуючі чулки стан посідання поляків на цих землях не змінився. Польський елемент росте, а ці алярми можуть робити на чужих враження, що ми там боїмося. Не боїмося, бо ми власники держави. Не може бути для нас байдужою річчю, чи на випадок потреби стане 22 чи 34 мільйони.

Пос. Бичинський: Напевно 22 мільйони.

Пос. Войтович: Як ви так кажете, то ви не є поляком, що занадто далеко глядите. Те, що український селянин в 1935. р. голосував на польських і українських кандидатів разом — це великий успіх.

Ділом ушануйте пам'ять тих, що своїм зусиллям та геопініям поставили нас в ряд нації.

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Ч. 26. Четвер, 16 (4) лютого 1888.

ОБОВ'ЯЗОК НАРОДНОЇ ЧЕСТИ.

В 1886-ому році крєваа шкільна рада ввела новим організаційним статутом у всіх народних школах т. зв. допоміжну науку, що мала „своїм практичним напрямком“ доповнити „непрактичність наших народних шкіл“. В науковому плані завела шкільна рада „сизик крайови“. На підставі того еластичного окреслення по селах вчили у тій допоміжній науці української та польської мови, але в містах та містечках тільки польської. У „дописі знад Липи“, що поміщений на першому місці цього числа п. н. „Доповняючи наука в народних школах“ є заклики, щоб домагалися української мови по містах, такого самого числа годин, що й для польської. Напряйніці цього допису домір, що „учителі-русини вибирають своїми делегатами таких людей, котрі густо-часто не тільки що не боронять справ учителів-русинів та взагалі руських справ, але навіть ворожо супроти них виступають і через те побільшують неприхильний нам елемент у шкільних радах“.

Тому, що згідно з найновішим законом у окружних шкільних радах рішалася найважливіші справи народнього учительства і шкільництва, у дописі така кінцева пригадка: „Тому не сумніваємося, що при найближчих виборах, що мають відбутися мабуть у травні ц. р., увійдуть до окружних шкільних рад як делегати учителів самі русини. Народні учителі виконують цим тільки свій обов'язок — обов'язок народньої честі!“

ЗАКОН ПРО ЖИДІВ.

У статті п. н. „Організація жидівських конфесійних громад“ мова про проєкт закону, що має управити організацію жидівського віроісповідання. На вступі „Діло“ писало:

„Тайний і незбагнаний характер релігійної науки і релігійних містерій, поширювання засад дуже часто ворожих для інших віроісповідань, факти грубої нетерпимості, а подекуди навіть злочини, що випливають з релігійних забобів особливо німцями хляля жидів, — дальше широка і нічим не спинена влада рабівнів-чудотворців, що використовують не раз дува несовісно свою духову паству — це принципи, які досить виправдують домагання загалу, щоб державі раз уже вмішалася в ті відносини та управити їх правними нормами“.

„АНШЛЮС“ ЗПЕРЕД П'ЯДЕСЯТИ ЛІТ.

У віденському парламенті була дебата над справою продовження австрійсько-німецького торговельного договору, заключеного ще в 1879. р. Німцямі посли з лівці Барайтер, Менгер та інші промовляли за тим, щоб замість продовжати договір, заключити з Німеччиною формальну митну унію, тобто залучити Австрію в Німеччину так, як ось Баварія чи Саксонія зв'язані з нею у торговельній ділянці. Розуміється, що проти того були протести, а „Діло“ писало у статті п. н. „Німецький шовінізм у державній раді“:

„Не входить в шовіністичні аргументи, яких р-живали на виправдання митної унії посли з лівці. Замічаємо тільки, що серця панів Менгерів, Кнодів та Барайтерів так далеко вже розгорілись любово до кн. Бісмарка, що радіб нашу Австрію зробити формальною державою Німеччини. Користачи з того, що політичні інтереси Австрії й Німеччини на ній ідентичні, хотіли би ті панове зробити Австрію складовою частиною великої та багатозореної ними Германії. Промови тих панів доходили вже до крайньої пертиненції, а цілі їх були та, щоб найбільш швидко до Німеччини германізувати поволи Австрію, в якій славянський елемент має, як відомо, перевагу“.

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

З ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ СТУД. ГРОМАДИ В ПОЗНАНІ.

Дня 6. лютого ц. р. відбулася Загальна Збори У. С. Г. в Познані, із замітл уступальної управи бачимо образ життя і праці в Громаді, яка йшла по різних секціях. І так: Секція „Самосоміч“ давала позички членам. Секція медико-фармацевтична помагала своїм членам через визначування відповідних лікарських препаратів та мікроскопу, що його закупила за власної гроші. Тим адержувала членів від приналежності до польських подібних товариств. Секція студенток вела харитативну та освітню праю. Врешті остання секція ім. П. Могіла дбала про реферати і вела курси історії та географії України. Далше із життя уступального голови студ. Кнєзла В. довідаємося, що одним з важких справ, на яку цього року звернули завагу управи У. С. Г., була справа студ. хар-чівні. Однак із браку відповідних фондів не можна було її вже цього року відчинити. Початок вже зроблений. Гроші збиратимуться і по ваканціях ця харчівня буде відчинена. Громада

В обороні Церкви та її Голови.

ВЕЛИЧАВА МАНІФЕСТАЦІЯ В ЧЕСТЬ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ В ТЕРНОПОЛІ.

В неділю 13. лютого ц. р. в год. 10-й рано виїхав процесія з обох тернопільських міських церков до монастирської церкви, де о. парох В. Громицький в асисті оо. Романишина та Якимовича відправив Службу Божу в наміренні українського народу та Експ. Митрополита. Проповідь виголосив о. Лемішка Ч. С. Після Служби Божої відспівали „Многая Літа“ Митрополитові Андрееві та молитву „Боже великий“. В богослуженні взяли участь великі маси народу.

Того самого дня, в год. 7-й ввечері відбулася у залі „Міщанського Брацтва“ довірочна нарада, в якій взяли участь представники політичних партій, станів та установ. Наряду відкрив п. Остап Сіжк, голова Повіт. Комітету У.Н.Д.О., про напад пос. Войцеховського говорив проф. Павло Дяків, який при кінці своєї промови склав заяву, що ніякі сили не захищать нашого довіря до Митрополита та не порижають Пастира з його стадом, українським громадянством.

Цю заяву зібрані прийняли як резолюцію. Після відспівання національного гімну — закінчили збори.

„ТІШИМОСЬ, ЩО БОГ НАМ ДАВ ТАКОГО АРХИПАСТІРЯ“.

Громадяни Лясич, пов. Стрий, обурені вступом пос. Войцеховського, якого вони вибрали своїми голосами. У своєму письмі до Експ. Митрополита, яке підписало 340 осіб, заявля-

ють свою вірність нашій Церкві та стверджують: „Тішимося, що в таких важких часах для нашої Церкви і Народу Бог дав нам такого Архипастіря“

СОЛІДАРНІ З ДУХОВНИМ ПРОВОДОМ.

Духовенство долиньського деканату зібране на конференції 10. лютого ц. р. вислало письмо до Експ. Митрополита з заявою синівської відданості та солідарності з Духовним Проводом.

Всі долиньські товариства вислали на руки Експ. Митрополита спільну заяву відданості та вислови обурення з приводу нечуваного нападу.

На закінчення загальних зборів читальні „Просвіти“ в Долині дня 12. ц. м. після відповідної промови проф. Стефанишина присутні відспівали „Многая Літа“ Митрополитові Андрееві.

ЗАЯВА ЧЛЕНІВ ЧИТАЛЬНІ „ПРОСВІТИ“ В ЯНОВІ.

Зібрані на спільній просфорі дня 12. лютого ц. р. члени читальні „Просвіти“ в Янові, пов. Городок, ухвалили через аклямацію вислати до Експ. Митрополита письмо з заявою вірності греко-католицькій Церкві, глибокої пошани, синівської відданості і любові своєму Митрополитові.

ГРОМАДЯНИ ЗБОІСЬКІ ЗАПЕВНЮЮТЬ МИТРОПОЛИТА ПРО СВОЮ ЛЮБОВ.

Громадяни Збоїськ коло Львова, вислали Митрополитові Андрееві заяву співчуття та запевнення синівської любові.

сина. веде допомогую акцію серед студентства. І так цього року розділено 90 зол. поміж найбільш потребуючих студентів. Крім цього українському студентству в Поляні приходить з допомогою Допомоговий Комітет, який щомісяця присилає 20 зол. на доміну; позатим 5-ох студентів дає допомогу з цього комітету. Із звітності інших членів управи довідуємося, що загальний оборот каси дав 2.131.92 зол.; секретаріят вислав 133 писем і достав 131; бібліотека нараховує 422 чисел, часописів приходить до Громицької 14 і 17 журналів.

Нову Управу вибрано в такому складі: голова — Курчаба Олекс, заст. голови — Бадаш Богдан, писар — Черкавська Емілія, скарбник — Коромисин Федір, — бібліотекар Савчук Зенон, прес. реф. Кришталович Ярослав, господар Андріюк Ярослав; члени управи: Самотуляк Теодор і Родальський Богдан.

Загальні Збори намітили ще цілу низку поправок до нової Управи та плянів на будуче.

К. Я.

НОВИЙ РУМУНСЬКИЙ УРЯД ХОЧЕ УСТУПИТИ?

у Бухаресті ходять слухи, що патріарх Мирон просив короля дати йому димісію, іменуючи прем'єром Татареску; король димісії не прийняв. Про причини такого кроку патріарха говорять різно: Одні кажуть, що зробили на нього враження заміти Манію, інші — що він хотів уступити під натиском „залізної гвардії“. Здається, уряд патріарха Мирона не чується на шлях перемоги всі трудючі, які стоять перед ним.

Мала помилка в виборі пудру.

а можете жажливо опоганити своє лице.

Не загрожує це тому, хто рішиться на високовартісний

Пудер „МЕРІДА“

З викладової сал.

Д-р Василь Сімович: „КУЛЬТУРА МОВИ“. Почав з шкільних викладів, що їх улаштує Т-во „Українська Захоронка“, виголосив дня 10. ц. м. проф. д-р Василь Сімович на тему „Культура мови“. На самому вступі прелегент висловив, що слід розуміти під „культурою мови“, а саме подоме плекання явищ мови в різних її виявах, і далі заснував історичний бік цієї справи: розвиток письменницької мови на всіх наших землях, як наше громадянство ставилося до цієї справи, зокрема письменники, старіше покоління, моводі і дім у довоєнні і післявоєнні часи. Довше зупинився над післявоєнними часами, ствердив, що літературний розвиток спільної мови, єдиної української мови поступав тепер гранічними кроками вперед, та тільки у тому процесі не видно якогось свідомого підходу, не кермується тут більше почуттям. Під сучасну пору ані школа, ані дім не культивує мови (з писаною мовою виходить краще).

Найбільше прелегент спинився над дитячою мовою. Тут вирішив два становища: педагогічне й мовознавче. Не брак вихованців, які заступають погляд, що не слід плекати окремої дитячої мови, хай, мовляв, дитина звикає до мови старших. На цей погляд він не зовсім погоджується. Треба дозволити дитині викивати її дитячої мови, але не слід самому вживати — хіба лежачи — дитячих слів. Дитина, підрастаючи, потребує свого дитячого словника. Зате дитина, а то й на ціле життя, залишаються вживати дитячі форми й неправильна ортоєпія. Від цього треба дитину зааранжувати. Але дитина (імення) входить до лексикону родини, а то й у літературу (нпр. у Шевченка: неначе мача в льолі білій...).

З мовознавчого боку дитяча мова незвичайно цікава, бо є теорія, що як у дитини, коли вона розвивалася в даного народу в його дитячих літах. Дитяча мова, це окрема „мова дитини“ й її окремо треба студіювати.

Висновок: з дитячою мовою не слід воювати, з нею тільки треба вміло поводитися. До цього необхідне свідоме плекання мови перш за все в родині.

Самі „Бесіди“ вщерть була виповнена публічною, головню молоді, що живо цікавиться усіма складними питаннями змін і розвитку української мови.

Я. К.

ОПУБЛІКОВАНО ВИДАВНИЦТВОМ „ДІЛО“

Два присуди.

ІНЖ. А. ДОБОШИНСЬКИЙ — 2 РОКИ АРЕШТУ; 19 УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯНСЬКИХ ХЛОПЦІВ — 113 РОКІВ ВІЗНИЦЬ.

У вівторок 16. ц. м. ввечері у Львові скінчився голосний процес проти інж. А. Добошинського за збройний „наїзд на Мисленице“. І ось по другій розправі присяглі судді знову заперечили в питанні щодо вини підс. Добошинського, а потвердили лише одно питання у справі нападу на станицю поліції в Мисленицях і заборання кісіва та муніції. На основі такого вердикту присяглі судді трибунал засудив інж. А. Добошинського на один рік арешту за провину зі ст. 252 к. к. (напад на станицю поліції) і на рік арешту за провину зі ст. 47 розпорядку президента про зброю. Прихильники Добошинського прийняли з великим задоволенням вердикт, не скриваючи своєї радості. Одночасно польські студенти уладили перед окружним судом при вул. Баторія демонстрацію за звільненням Добошинського, який — зрештою — виїде вже в червні ц. р. і так на волю, бо трибунал зачислив йому слідчий арешт від хвилини його арештування.

Зовсім інакше виглядає епілог теж голосного великого політичного процесу в Золочеві проти 30-ох молодих українців з Радеківщини,

який закінчився в понеділок 14. ц. м. пізнім ввечері. На основі вердикту присяглих суддів трибунал окружного суду засудив 19-ох молодих українців на карі від 1 до 12-ох років в'язниці і на втрату громадянських прав. І так Богдана Казанівського, 22-літнього кооператора, трибунал засудив на 12 років в'язниці; Дмитра Кушніського, 25-літнього ткача, на 11 років; Василя Демчука, 25-літнього кравця, на 10 років в'язниці; Івана Шпака, Володимира Фединишина і Теодора Куця — по 7 років в'язниці; Євгена Апоноука, Павла Пушика, Гриця Казанівського, Василя Шишка, Василя Ковалюка, Івана Матерацького — по 5 років в'язниці; Івана Карпюка, Василя Паньчука, Василя Кухту та Івана Степіва — по 4 роки в'язниці; Василя Войтківського на 1 рік в'язниці; Антона Гречаника і Стефана Харчука по 6 років в'язниці.

Засуджені відповідали за привласненість до ОУН, а чотирьох з них ще за розкидання легючок. Проти цього присуду оборонці заповіли касацію.

Теорія імовірності.

— Куди так спішитесь, пане професоре?
— Іду до колектури по льотерійний льос.
— Ви? Людина, що кермується тільки холодною льогікою рахує на вигру на льотерії?

— Це зовсім не пусті мрії, мій пане, це певність математично доказана. Чи ви чували про теорію імовірності? Знаменитий англійський письменник Гакслей сказав жартуючи, що якби шість мали бездушно вдарили в клявіш машини до писання, то за мільйон мільйон років повстав би з тієї писанини не тільки котрийсь з творів Шекспіра, але напевне всі твори, що знаходяться в Брит. Музею. Виясно Вам це докладніше. Оперування поняттям мільярда літ — це як на людський розум — мрячне, мейлов-е, по-завдане того реалізму, який ми хочемо зачати в льотерійній грі. Коли ви будете роздавати карти до гри чотирьом особам, постійно та сумлінно їх мішаючи, то напевне прийде така хвилинка, що всі чотирь партнери дістануть по 13

карт одного кольору. Коли це наступить? На це відповіді, чисельно вирахованої, дати вам не всім. Всеж буде це на дорозі, яку в математиці називаємо відтинком від зера до плюсу безконечності. Вас лякає ця безконечність. Закреслений мною відтинком часу є тільки в теорії так продовжений. Дирекція Класової Льотерії відтягуючи з гри 35.000 льосів дуже скоротила ту дорозу, по якій мандрує імовірність вигри. Зокрема вводючи п'ятки льосів замість дотеперішніх чверток, збільшила ще більше вигляди прихильників льотерійної гри.

Тепер, як бачите, моя теорія імовірності не є така мрячна, як це вам спочатку здавалося. І тому ви, мій приятелю, не дивуйтеся, коли старий, холодний професор філософії біжить зранку до колектури, щоб використати цілу годину на купно льосу до першої класи сорокпершої льотерії, коли знає, що тижня починається вже 17-го лютого.

В обороні Церкви та її Голови.

ВЕЛИЧАВА МАНІФЕСТАЦІЯ В ЧЕСТЬ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ В ТЕРНОПОЛІ.

В неділю 13. лютого ц. р. в год. 10-й рано вишли процесії з обох тернопільських міських церков до монастирської церкви, де о. парох В. Громицький в асисті оо. Романішина та Якимовича відправив Службу Богу в наміренні українського народу та Експ. Митрополита. Проповідь виголосив о. Лемішка Ч. С. Після Служби Божої відспівали „Многая Літа“ Митрополитові Андрееві та молитву „Боже великий“. В богослуженні взяли участь великі маси народу.

Того самого дня, в год. 7-й ввечері відбулася у салі „Міщанського Брацтва“ довірочна нарада, в якій взяли участь представники політичних партій, станів та установ. Нарату відкрив п. Остап Сіж, голова Повіт. Комітету У.Н. Д.О., про напад пос. Войцеховського говорив проф. Пацьо Дяків, який при кінці своєї промови сказав заяву, що ніякі сили не захитають нашого довіря до Митрополита та не поріжнять Пастира з його стадом, українським громадянством.

Цю заяву зібрані прийняли як резолюцію. Після відспівання національного гімну — закінчили закрити збори.

„ТІШИМОСЬ, ЩО БОГ НАМ ДАВ ТАКОГО АРХИПАСТІРЯ“.

Громадяни Лисятич, пов. Стрий, обурені виступом пос. Войцеховського, якого вони вибрали своїми голосами. У своєму письмі до Експ. Митрополита, яке підписало 340 осіб, заявля-

ють свою вірність нашій Церкві та стверджують: „Тішимось, що в таких важких часах для нашої Церкви і Народу Бог дав нам такого Архипастіря“.

СОЛДАРНІ З ДУХОВНИМ ПРОВОДОМ.

Духовенство долинського деканату зібране на конференції 10. лютого ц. р. вислало письмо до Експ. Митрополита з заявою синівської відданості та солідарності з Духовним Проводом.

Всі долинські товариства вислали на руки Експ. Митрополита спільну заяву відданості та вислови обурення з приводу нечуваного нападу.

На закінчення загальних зборів читальні „Просвіти“ в Дочині дня 12. ц. м. після відповідної промови проф. Стефанишина присутні відспівали „Многая Літа“ Митрополитові Андрееві.

ЗАЯВА ЧЛЕНІВ ЧИТАЛЬНІ „ПРОСВІТИ“ В ЯНОВІ.

Зібрані на спільній просфорі дня 12. лютого ц. р. члени читальні „Просвіти“ в Янові, пов. Городок, ухвалили через аклямацію вислати до Експ. Митрополита письмо з заявою вірності греко-католицькій Церкві, глибокої пошани, синівської відданості і любови своєму Митрополитові.

ГРОМАДЯНИ ЗБОЇСЬК ЗАПЕВНЮЮТЬ МИТРОПОЛИТА ПРО СВОЮ ЛЮБОВ.

Громадяни Збоїськ коло Львова, вислали Митрополитові Андрееві заяву співчуття та запевнення синівської любови.

сама веде допомогую акцію серед студентства, і так цього року розділено 90 зол. поміж найбільш потребуючих студентів. Крім цього українському студентству в Познані приходить з Польщі Допомоговий Комітет, який щомісяця присилає 20 зол. на домітку; позатим 5-ох студентів дає допомогу з цього комітету. Із звітності інших членів управи довідуємося, що загальний оборот каси дав 2.131.92 зол.; секретаріат прислав 133 письм і достав 131; бібліотека нараховує 422 чисел, часописів приходить до Гродно 14 і 17 журналів.

Нову Управу вибрано в такому складі: голова — Курчаба Олекса, заст. голови — Бадан Богдан, писар — Черкавська Емілія, скарбник — Хоронішин Федір, — бібліотекар Савчук Зенон, прес. реф. Криштолювич Ярослав, господар А. Криштолювич Ярослава; члени управи: Самотула Теодозій і Родальський Богдан.

Загальні Збори намітили ще цілу низку поправок до нової Управи та планів на будуче.

К. Я.

НОВИЙ РУМУНСЬКИЙ УРЯД ХОЧЕ УСТУПИТИ?

у Букарешті ходять слухи, що патріарх Мирон просив короля дати йому димісію, іменуючи прем'єром Татареску; король димісії не дав. Про причини такого кроку патріарха говорять різно: Одні кажуть, що зробили на нього вражіння заміти Манію, інші — що він хотів уступити під натиском „залізної гвардії“. Здається, уряд патріарха Мирона не чується на шлях перемоги всі труднощі, які стоять перед ним.

Мала помилка в виборі пудру.

а можете жажливо опоганити своє лице.

Не загрожує це тому, хто рішиться на високовартісний

Пудер „МЕРІДА“

3 викладової сал.

Д-р Василь Сімович: „КУЛЬТУРА МОВИ“. Питий з циклу викладів, що їх улаштує Т-во Українська Захоронка, виголосив дня 10. ц. м. проф. д-р Василь Сімович на тему „Культура мови“. На самому вступі прелегент пояснив, що слід розуміти під „культурою мови“, а саме: свідоме плекання явищ мови в різних її виявах, а далі з'ясував історичний бік цієї справи: розвиток письмєнницької мови на всіх наших землях, як наше громадянство ставилося до цієї справи, зокрема письменники, старше покоління, молоді і дім у довоєнні і післявоєнні часи. Більше зупинився над післявоєнними часами, ствердив, що літературний розвиток спільної, єдиної української мови поступає тепер значущими кроками вперед, та тільки у тому процесі не видно якогось свідомого підходу, не керуємося тут більше почуттям. Під сучасну пору ані школа, ані дім не культивують мови (в писаній мовою виходить краще).

Найбільш прелегент спинався над дитячою мовою. Тут вирішив два становища: педагогічне й мовознавче. Не брак виховників, які заступають погляд, що не слід плекати окремої дитячої мови, хай, мовляв, дитина звикає до мови старших. На цей погляд він не зовсім погоджується. Треба дозволити дитині вживати її дитячої мови, але не слід самому вживати — хіба деколи — дитячих слів. Дитина, підрастаючи, потребує свого дитячого словника. Зате дитина, а то й на ціле життя, залишаються вживати дитячі форми й неправильна ортоєпія. Від цього треба дитину ззарані відзвичувати. Але якщо (вживає) входить до лексики родини, а то й у літературу (нпр. у Шевченка: неначе в дьолі білий...).

З мовознавчого боку дитяча мова незвичайно цікава, бо є теорія, що як у дитини, коли вона розвивалася в даного народу в його дитячих літах. Дитяча мова, це окрема „мова функцій“ й її окремо треба студіювати.

Висновок: з дитячою мовою не слід воювати, з нею тільки треба вміло поводитися. До цього необхідне свідоме плекання мови перш за все в родині.

Слово „Бесіда“ вщерть була виповнена публіцистично, головню молодого, що живо цікавиться усіма складними питаннями змін і розвитку української мови.

Я. К.

Два присуди.

ІНЖ. А. ДОБОШИНСЬКИЙ — 2 РОКИ АРЕШТУ; 19 УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯНСЬКИХ ХЛОПЦІВ — 113 РОКІВ ВІЗНИЦІ.

У вівторок 16. ц. м. ввечері у Львові скінчився голосний процес проти інж. А. Добошинського за збройний „наїзд на Мисленіце“. І ось по другій розправі присяглі судді знову заперечали 9 питань щодо вини підс. Добошинського, а потвердили лише одне питання у справі нападу на станцію поліції в Мисленіцях і заборання крісів та муніції. На основі такого вердикту присягалих суддів трибунал засудив інж. А. Добошинського на один рік арешту за провину зі ст. 252 к. к. (напад на станцію поліції) і на рік арешту за провину зі ст. 47. розпорядку президента про зброю. Прихильники Добошинського прийняли з великим вдоволенням вердикт, не скриваючи своєї радості. Одночасно польські студенти уладили перед окружним судом при вул. Баторія демонстрацію за звільненням Добошинського, який — зрештою — вийде вже в червні ц. р. і так на волю, бо трибунал зачислив йому слідчий арешт від хвилини його арештування.

Зовсім інакше виглядає епілог теж голосного великого політичного процесу в Золочеві проти 30-ох молодих українців з Радеківщини,

який закінчився в понеділок 14. ц. м. пізнім ввечері. На основі вердикту присягалих суддів трибунал окружного суду засудив 19-ох молодих українців на карі від 1 до 12-ох років в'язниці і на втрату громадянських прав. І так Богдана Казанівського, 22-літнього кооператора, трибунал засудив на 12 років в'язниці; Дмитра Кушнінського, 25-літнього ткача, на 11 років; Василя Демчука, 25-літнього кравця, на 10 років в'язниці; Івана Шпака, Володимира Фединишина і Теодора Куця — по 7 років в'язниці; Євгена Апопюка, Павла Пушика, Гриця Казанівського, Василя Шиньку, Василя Ковача, Івана Матеряцького — по 5 років в'язниці; Івана Карпюка, Василя Паньчука, Василя Кухту та Івана Стеціва — по 4 роки в'язниці; Василя Войтківського на 1 рік в'язниці; Анто́на Гречаника і Стефана Харчука по 6 років в'язниці.

Засуджені відповідали за приваженість до ОУН, а чотирьох з них ще за розкидання легючок. Проти цього присуду оборонці заповіли касацію.

Теорія імовірності.

— Куди так спішитесь, пане професоре?
— Іду до колектури по льотерійний лос.
— Ви? Людина, що кермується тільки холодною логікою рахує на виграш на льотерії?

— Це зовсім не пусті мрії, мій пане, це певність математично доведена. Чи ви чули про теорію імовірності? Знаменитий англійський письменник Гакслей сказав жартуючи, що якщо шість мали бездушно відарали в клівіш машини до писання, то за мільон мільонів років повстав би з цієї писанини не тільки котрийсь з творів Шекспіра, але напевне всі твори, що знаходяться в Брит. Музею. Виясно Вам це докладається. Оперування поняттям мільярда літ — це як на людський розум — мрячне, невластиве, по-збавлене того реалізму, який ми хочемо зачати в льотерійній грі. Коли ви будете роздавати карти до гри чотирьом особам, постійно та сумлінно їх мішляючи, то напевне прийде така хвилина, що всі чотири партнери дістануть по 13

карт одного коліру. Коли це настушить? На це відповіді, чисельно вирахованої, дати вам не виста. Всеж буде це на дорозі, яку в математичній називаємо відтінком від зєра до плюс безконечності. Вас лякає ця безконечність. Закреслений мною відтінков часу є тільки в теорії так продовжений. Дирекція Казеної Льотерії відтягаючи з гри 35.000 лосів дуже скоротила ту дорозу, по якій мандрує ймовірність виграш. Зокрема вводючи п'ятки лосів замість дотеперішніх чверток, збільшила ще більше вигляди прихильників льотерійної гри.

Тепер, як бачите, моя теорія імовірності не є така мрячна, як це вам спочатку здавалося. І тому ви, мій приятелю, не дивуйтеся, коли старий, холодний професор філософії біжить зранку до колектури, щоб використати вільну годину на купно лосів до першої класи соркерпшої льотерії, коли знає, що тягнення почи-нається вже 17-го лютого.

ОПУБЛІКОВАНО ВИДАВНИЦТВОМ „ДІЛО“

Сторінка без політики.

Король Антін I.

Претенденти на королівські престולי — це доволі буденне явище. Такі претенденти — це люди замкнуті, обманливі, часом спекулянти, густо часто божевільні, а вже найрідше явище це претенденти, що можуть у якийсьбудь формі та мірі виказати свої права до престолу.

У Лондоні претендують претенденти періодично. Саме тепер таким претендентом є колишній поліцей Антоні Віліям Гол, який мешкає в одній із північних ділянок Лондону. Кожної суботи виступає він із промовами у Гайд-парку, де збирає довкола себе групу цікавих, яких розказує свій розповідь.

Гол є — як він сам каже — простим нащадком Генрика VIII. І тим самим має більше права до англійського престолу, як теперішній король Юрій VI.

Генрик VIII, запевняє Гол, мав від Анни Бoleyn сина, який вродився йому ще в той час, коли він не був ще жонатий з нею, лиш із Катариною Арагонською. Дитину віддали тоді на виховання до хуторника Гола. Хлопчина дістав теж відтак від свого прибраного батька прізвище Гол.

Доки ще жила Єлисавета, він не міг оголосити своїх прав до престолу, бо Єлисавета не заважала би відрубати голову своєму рідному братові.

Нападків Гол теж не подумав про свої права до престолу і так воно було аж до тієї пори, коли Гол рішив виступити як претендент.

Лондонські журналісти випитували Гола і заявили, що він не божевільний, лиш чоловік справді переконаний щодо свого високого походження.

У розмові з журналістами, Гол заявив, що він не думає отверто виступити проти короля Юрія, що добре зясує собі з того справу, що він був поліцейом і не хоче викликати ніякої ворожби ні постаням. Одне він вірить, що дібється того, що законними засобами його права прослідять, і що не пізніше, як 1940 р. він матиме свою резиденцію у Віндзорі. Там він уладить величезний бенкет для всіх мешканців.

Найкраща подяка Рідній Школі за святочні бажання приходить чеком Рідної Школи.

Бельгійський Вейдман.

В Бельгії арештували жогось Брю, якого вважають наслідником Вейдмана.

Кілька тижнів тому недалеко Антверпену, на березі Шельди він убив і закопав трупа молодого жінки. Жінка де Капелер, яка була його любовою. У грудні минулого року, підчас прогулянки за місто вони поспарилися і Брю застріляв тоді молодшу жінку.

— Я до тієї міри налякався — заявила Брю на слідстві — що покинув трупа на місці і втік до полудом до Брісселя. Та чергового дня я купив золоту і вернувся на бері ріки. Труп лежав ще на давньому місці. Я викопав йому і швидко закопав тіло піском. Жакет Жінки взяв я зі собою.

Після того убивства ще кілька разів вертався на бері ріки і блукав довкола того місця, де була закопана його жертва.

Підчас ревізії в медикані Брю знайшли жіноче плаття і трохи дорогішностей, які були

власністю Берти Петі власниці каварні в Ганда. По довших допитах Брю признався, що він і убив. Поліція підозрювала також Брю і в убивстві Жанни Гозе, жінки легкої поведінки, якої трупа знайшли минулого року в кімнаті одної з брюсельських гостиниць.

Брю признався і до того вбивства. Таким чином він признався вже до трьох злочинів. Поліція підозрює, що він виконав ще 4 четвертий злочин, а саме убивство в Лієжі. Ця справа ще неясна, бо поліція не дістала матеріалів до слідства з Лієжу.

Бельгійського Вейдмана віддають під обсервацію денікаторів, бо підчас слідства робить він вражіння наскрізь істеричної людини. Брю убивав не для грошей, або виключно для грошей. Він садист. В Генуї, Брісселі і Лієжі шукав він жертв серед жінок легкої поведінки і за кожним разом душив їх.

Походження слова „бюрократія“.

Уживаємо часто слова „бюрократія“, якого походження ситає в давні віки. В італійській мові прикметник „буїо“ в еспанській „буїо“ — значить темний, понурий колір і після всякої привади подібності походять з латинського слова „буррус“. У старофранцузькій мові „ля бюре“ і „бюро“ значить під грубою ковпотою матерією. В дальшій етимологічній розвитку, стала називати „бюром“ урядові столи, покриті темним сукном, урядові льокалі, преші і урядові ція, що працювали там. Назву урядового сукна перенесли згодом на самих урядовців. Під

„бюрократизмом“ (від грецького — „кратейн“ — управити) розуміли тоді адміністративну систему, що в ній рішальний голос має одна людина, шеф, у протиставленню до колегіальної влади, де вирішали більшістю голосів.

З часом слово „бюрократизм“ набрало відміне значіння для окреслення урядничої системи, бо пераєсно було воно тільки попросту назвою відповідного способу управи краєм, який в ході історії розвивувався на підставі колегіальної системи.

Ріжні цікаві речі.

Абісинська азбука має 208 букв, ефіопська і татарська 202, санскрит 50, церковно-славянська 42, російська 41, українська 33, польська 45, вірменська 36, георґійська 35, перська і коптська 32, арабська 28, еспанська і словенська 27, німецька, голландська і англійська 26, латинська 25, грецька 24, єврейська, халдейська і асирійська 22, італійська 22, бенгальська 21, бірманська 19. Найменше букв має азбука на острові Сандіч, бо має всього тільки 12.

Відомо вже відомо, що сир не однакою стрипи, залежно від сорти. Доказди досади показує, що найстрашніші сирі це: Честер, Рокфорт, потім Ас: Ементалер, Горґонцолі, Нойштател, Романдоно, Ротенбург, Майнц, Брі. Найстрашніший є швейцарський сир.

Видра є знаменитим рибаком. У воді вона є тих, чим дас на суші. Вона може загнати риби до негарбної води, щоб могла її без труднощів виловити. У глибокій воді женеться за рибою, відпливає від неї і виставлю її ловити. Часто чатує на добути на каміні, а поблизьким її, сидить на ній, і вже з добою вирядом. Здає

тільки мислєти, кусинки, тверді частини відкидає. Натрипиши на громаду риб, дуже скоро рибко загризе одну по одній і викидає на бері. Загнати анду дуже тяжко. Її рідко можна загнати на суші, а коли вже її вдасться подбати, то вона кидається й борониться зубами. Часом можна її зловити в залізо. Молода видра дається легко освоїти і причити до лову риб, а часом і до лову на качки. Видри виводяться у різних ставах і річках та по своєму господарю серед риб. Коли риби зникають, то це явище приписуємо різким причинам, а тільки не андром. Їх треба кончити, або бодей в якийсь спосіб обмежити їх „нерациональному господарю“ серед риб.

Міліярд у єрібні важить 5.000.000 кг., в золоті 322.580 кг., в банкнотах по 1.000 фр. 1.780 кг., по 100 фр. 11.500 кг. Щоби перенести 1 міліярд в тисячфранкових банкнотах, на те треба 18 мушкетерів, у 100 фр. аж 115 мушкетерів. Щоби перенести міліярд в золоті — треба на це 3.225 осіб, в єрібні 50.000 осіб, Міліярд в 1.000 фланкони, банкнотах гаворить 2.000 томів по 10.000 сторін.

КИТ У ПРИСТАНІ САН-ФРАНЦИСКО.

До пристані Сан-Франциско заплив зовсім przypadково величезний кит, довгий на 20 м. і не міг ніяким чином а тієї пристані виплисти. Кит бється при виході з пристані, викликає фонтани води, оббиває довкола себе хвилі, хоча не може ніяким чином вирватися злову на повне море. Всю плавубу мусіли у пристані припинити.

Юрба, яка лібралася на березі, вже назвала кита „Віні“. З Голівуду пригналися кінооператори.

З березу можна зовсім добре бачити величезний калов „Віні“, покритий морськими медузами, водорослинами та трісками якогось старого судна.

Старий китолов, капітан Люї Лен зазначає, що кит „Віні“ із гауза“ і став тепер особливо небезпечний. Він може кончити в якийсьбудь човен, або великий пароплав і перевернути його як горіхову лушпинку. Капітан Лен звернувся із закликом до всіх гаремників і добровольців Сан-Франциско організувати на кита лови, які радше будуть подібні до ловів, лиш до ризів.

ПОРТИЕР ОРНИТОЛОГ.

В Оксфордї, в одній з більших гостиниць, служать старей-портиєр, на прізвисько Джордж Тікнер, який вечорами викладає професором оксфордського університету лекції орнітології.

Тікнера вважають одним із найкращих знавців птахів, їх звичаїв та життя.

Своє знання черпає не так із книг, як з особистих досвідів, обсервацій та помічань. У свій вільний час проводить він у лісах та полях, слідкуючи за птахами. Його виклади, як думка професорів, незвичайно цікаві і дають візгляд багато нових подробиць.

Тікнерові не раз пропонували виступити публично. Він дістав навіть пропозиції з Англії виїхати туди й виголосити цілу низку лекцій. Однак той скромний чоловік сперго відмовляється виїхати, хоч на такі подорожі треба би він, без сумніву, доволі грошей, щоб тільки прожити решту свого життя.

СПРАВА ВІОЛЕТТИ МОРИС.

Ми вже писали про артистку-дівчину 26. грудня м. р. застрілила на червужу сукню б. легіонера Жозефа де Кам, який хотів вдертися під щитивом заардів за сестрою дівчату до її квати.

Віолету спершу арештували, опісля до двох днів випустили на волю. Саме тепер працює проти неї слідство, бо виявилось, що актриса вбила для власної самооборони.

ВЕСЕЛЕ.

Добрий клієнт.

До фризiera приходить якийсь добродій з малим хлопцем:

— Стриження, гоління й интія гоління: каже він до фризiera.

Коли фризier упорався вже з роботою, то ді гість питається:

— Маєте може przypadково парика?

— Ні, але тут недалеко є крамниця.

— Добре, я скочу туди, а ви за той час бігніть цьому хлопцеві волосся.

Гість айшов — і не вернувся. Коли фризier обстриг хлопця, каже до нього:

— Алеж твій батько баринсь.

— Таж він зовсім не є моїм батьком. Ін добрий зустрінув мене на вулиці і зманив, а я не хотів би обстригтись.

Музична зала.

Підпеньок щойно оженився й поїхав до свого приятеля нове мешкання. Висхід заповнив для одної кімнати й каже гордо:

— А це наша музична зала.

— Музична зала? — дивується приятель.

— Адже тут нема ні фортепіяну, ні інших музичних інструментів.

— Так, — притакує Підпеньок — але в кімнаті можемо найкраще слухати радіо і голосних наших сусідів.

Спроба поправи.

Суддя: Кажете, що ваш чоловік пропав цілу свою платню і крикдить таким чином з дітьми. Справді погана справа. Але чи не пробували ви колисьбудь жити на чоловіка, який поправляє, аки ви прийшли з тим справу то перед суд?

Позовниця: Так, пане раднику, але з тим разом змішувалася між нас поліція.

Сторінка без політики.

Король Антін I.

Претенденти на королівські престол — це доволі буденне явище. Такі претенденти — це люди звичайні обманці, часом спекулянти, густо часто божевільні, а вже найрішніше явище це претенденти, що можуть у якийсьбудь формі та мірі виказати свої права до престолу.

У Лондоні появляються претенденти періодично. Саме тепер таким претендентом є колишній поліцей Антоні Біліам Гол, який мешкає в одній із північних ділянок Лондону. Кожної суботи виступає він із промовами у Гайл-парку, де збирає довкола себе юрбу цікавих, яким розказує свій родовід.

Гол — як він сам каже — простим нащадком Генрика VIII і тимсамим має більше права до англійського престолу, як теперішній король Юрій VI.

Генрик VIII, запевнює Гол, мав від Анни Бoleyn сина, який вродився йому ще в той час, коли він не був ще жонатий з нею, лиш із Катариною Арагонською. Дитину віддали тоді на виховання до хуторини Гол. Хлопчина дістав теж ідент від свого прибраного батька прізвище Гол.

Доки ще жила Єлисавета, він не міг оголосити своїх прав до престолу, бо Єлисавета не завагалась би відрубати голову своєму рідному братові.

Нашадки Гол теж не подумали про свої права до престолу і так воно було аж до тієї пори, коли Гол рішив виступити як претендент.

Лондонські журналісти випитували Гол і заявили, що він не божевільний, лиш чоловік справді переконаний щодо свого високого походження.

У розмові з журналістами, Гол зазначив, що він не думає отверто виступити проти короля Юрія, що добре засвоює собі з того справу, що він був поліцеєм і не хоче викликати ніякої ворожобної не повстання. Означив він вірить, що дібється того, що законними засобами його права прослідять, і що не пізніше, як 1940 р. він матиме свою резиденцію у Віндсорі. Там він уладить величезний бенкет для всіх мешканців.

Найкраща подяка Рідній Школі за святочні бажання приходить чеком Рідної Школи.

Бельгійський Вейдман.

В Бельгії арештували якогось Брю, якого вважають наслідником Вейдмана.

Кілька тижнів тому недалеко Антверпену, на березі Шельди він убив і закопав трупа молодого жінки. Жінка де Капелер, яка була його любовою. У грудні минулого року, під час прогулянки за місто вони посварились і Брю застрелив тоді молодшу жінку.

— Я до тієї міри налякався — заявив Брю на слідстві — що покинув трупа на місці і виїхав поїздом до Брісселі. Та чергового дня я купив аопату і вернувся на бері ріки. Труп лежав ще на давньому місці. Я викопав яму і швидко закинув тіло піском. Жакет Жілі взяв з собою.

Після того убивник ще кілька разів вертався на бері ріки і блукав довкола того місця, де була закопана його жертва.

Під час ревізії в мешканні Брю знайшли жіноче плаття і трохи дорогішіностей, які були

власністю Берті Петі власниці кагарні в Ганда. По допитах допитав Брю признався, що він і убив. Поліція підозрювала також Брю і в убивстві Жакеті Гозе, жінки легкої поведінки, якої трупа знайшли минулого року в кімнаті одної з брюсельських гостиниць.

Брю признався і до того вбивства. Таким чином він признався вже до трьох злочинів. Поліція підозрює, що він виконав ще в четвертий злочин, а саме убивство в Лієжі. Ця справа ще непевна, бо поліція не дістала матеріалів до слідства з Лієжу.

Бельгійського Вейдмана віддають під обсервацію психіатрів, бо під час слідства робить він враження наскрізь істеричної людини. Брю убивав не для грошей, або виключно для грошей. Він садист. В Генуї, Брісселі і Лієжі шукав він жертв серед жінок легкої поведінки і за кожним разом душив їх.

Походження слова „бюрократія“.

Уживаємо часто слова „бюрократія“, якого походження стає в давні віки. В італійській мові прикметник „buio“ в іспанській „buro“ — значить темний, понурий колір і після великої правдоподібності походить з латинського слова „буррус“. У старофранцузькій мові „ля бюре“ і „бюро“ значить рід грубої вощинової матерії. В далішнім етимологічним розвитку, стали називати „бюро-и“ урядові столи, покриті темним сукном, урядові льокалі, вешті і урядові ція, що працювали там. Назву урядового сукна перенесли згодом на самих урядовців. Під

„бюрократизмом“ (від грецького — „кратейн“ — упорядити) розуміли тоді адміністративну систему, що в ній рішальний голос має одна людина, шеф, у протиставленню до колегіальної влади, де вирішували більшістю голосів.

З часом слово „бюрократизм“ набрало відоме значіння для окреслення урядничої системи, бо перелісно було воно тільки попросту назвою відповідного способу управи краєм, який в ході історії розвинувся на підставі колегіальної системи.

Ріжні цікаві речі.

Абисинська азбука має 208 букв, етіопська і татарська 302, санскрит 50, церковно-славянська 42, російська 41, українська 33, польська 35, вірменська 38, георгійська 36, перська і копійська 32, арабська 28, ефіопська і словенська 27, німецька, голландська і англійська 26, латинська 25, грецька 24, єврейська, халдейська і асирійська 22, італійська 22, бенгальська 21, бірманська 19. Найменше букв має азбука на острові Селів, бо має всього тільки 12.

Відаємо вже відоме, що сир не однаково стрічний, залежно від сорти. Домадані дослідники вказали, що найстрашніші сирі це: Честер, Рокфорт, потім Аде: Ементалер, Горгонцоль, Нойштатер, Романдон, Ротенбург, Майнц, Брі. Найстрашнішим є швейцарський сир.

Видра є знаменитим рибаком. У воді вона і тих, чий лис на суші. Вона вміє загнати рибу до металової води, щоб могла її без труднощів виловити. У глибокій воді женеться на рибу, підпливає під неї і почавши її ловити. Часто чатує на добу на каміні, а побачивши її, чкається на неї, і все з добою пісідом. Зідає

тільки м'ясисті кусинки, тверді частини відкидає. Натрапивши на громаду риби, дуже скоренько загризає одну по одній і викидає на беріг. Зловити андру дуже тяжко. Її рідко можна загнати на суші, а коли вже її адається половити, то вона кидається й борониться зубами. Часом можна її зловити в зааіа. Молода видра дається легко освоїти і привчити до лову риби, а часом і до лову на качки. Видри виводяться у наших ставах і річках та по своєму господарстві серед риби. Коли риби зникають, то це явище приписують різним причинам, а тільки не андрам. Їх треба виловити, або бодай в якийсь спосіб обмежити їх „верациональному господарству“ серед риби.

Міліард у сріблі важить 5.000.000 кг., в золоті 322.580 кг., в банкнотах по 1.000 фр. 1.780 кг., по 100 фр. 11.500 кг. Щоб перенести 1 міліард в тисячфранкових банкнотах, на те треба 18 мужини, у 100 фр. аж 115 мужини. Щоб перенести міліард в золоті — треба на це 3.225 осіб, в сріблі 50.000 осіб. Міліард в 1.000 франках в банкнотах творить 2.000 тонн по 10.000

КИТ У ПРИСТАНІ САН-ФРАНЦІСКО.

До пристані Сан-Франциско заплив зовсім припадково велетенський кит, довгий на 20 м. і не міг ніяким чином з тієї пристані виплисти. Кит бється при виході з пристані, викидає цілі фонтани води, оббиває довкола себе хвилі, одначе не може ніяким чином вирватися знову на повне море. Всю плаву мусили у пристані припинити.

Юрба, яка зібралася на березі, вже назвала кита „Вінні“. З Голівуду пригналися кінооператори.

З берегу можна зовсім добре бачити величезний калов „Вінні“, покритий морськими м'якухами, подорослинами та трісками якогось старого судна.

Старий китолов, капітан Люї Лен запевняє, що кит „зійшов із глуздів“ і став тепер особливо небезпечний. Він може кинутися на якийсьбудь човен, або невеликий пароплав і перевернути його як горіхову лушпину. Капітан Лен звернувся із закликом до всіх гарпуників і добровольців Сан-Франциско зорганізувати на кита лови, які радше будуть подібні не до ловів, лиш до різн.

ПОРТИЕР ОРНІТОЛОГ.

В Оксфордї, в одній з більших гостиниць служить старець-портиер, на прізвище Джордж Тікнер, який вчорами викладає професорам оксфордського університету лекції орнітології.

Тікнера вважають одним із найкращих знавців птахів, їх звичаїв та життя.

Своє знання черпав не так із книг, як з особистих дослідів, обсервацій та помічень. Увесь свій вільний час проводить він у лісах та полях, слідкуючи за птахами. Його вислади, на думку професорів, незвичайно цікаві і дають завжди багато нових подробиць.

Тікнерові нерідко пропонували виступити публічно. Він дістав навіть пропозиції з Америки виїхати туди й виголосити цілу низку лекцій. Однак той скромний чоловік вперто відмовляється виїхати, хоч на такій подорожі заробив би він, без сумніву, доволі грошей, щоб спокійно прожити решту свого життя.

СПРАВА ВІОЛЕТІ МОРИС.

Ми вже писали про артистку-дічура, яка 26. грудня м. р. застрелила на чердаку свого яхту б. легіонера Жозефа де Кам, який хотів вдертися під впливом заздрощів за свою приятельку до її каюти.

Віолету спершу арештували, описав по пяти днях випустили на волю. Саме тепер припинили проти неї слідство, бо виявилось, що акторка вбила для власної самооборони.

ВЕСЕЛЕ.

Добрий клієнт.

До фризiera приходить якийсь добродій з малим хлопцем:

— Стриження, гоління й миття голови! — каже він до фризiera.

Коли фризьер упорався вже з роботою, тоді гість питається:

— Маєте може припадково папіроски?

— Ні, але тут недалеко є крамниця.

— Добре, я скочу туди, а ви за той час обіть цьому хлопцеві волосся.

Гість вийшов — і не вернувся. Коли фризьер обстриг хлопця, каже до нього:

— А леж твій батько бариться.

— Таж він зовсім не є моїм батьком. Той добродій зустрів мене на вулиці і запитав, чи я не хотів би обстригтися.

Музична зала.

Підпеньок шойно оженився й показує своєму приятелю нове мешкання. Вкінці запровадив до одної кімнати й каже гордо:

— А це наша музична зала.

— Музична зала? — дивується приятель. — Адже тут нема ні фортепіану, ні інших музичних інструментів.

— Так, — притакує Підпеньок — але в цій кімнаті можемо найкраще слухати радіовий годинник наших сусідів.

Спроба поправи.

Суддя: Кажете, що ваш чоловік прокидає цілу свою платню і кривдить таким чином вас і дітей. Справді погана справа. Але чи не пробували ви колинебудь змусити на чоловіка, щоб він поправився, лави ви прийшли з тою справою тут перед суд?

Позовниця: Так, пане раднику, але за кожним разом вимушувалася між нас поліція.

Канада не вмішається до далекосхідної війни.

Канадський прем'єр заявив, що Канада супроти японсько-китайської війни поз-
тримуватиме нейтральність. Канада буде співпрацювати

з іншими урядами у тому напрямі, щоб при-
вернути на Далекому Сході мир шляхом посе-
редництва.

НИНІ
АПОЛЬО

Велика баталістична фільма „Остання сальва“.
Боротьба англійських військ з арабами, якої тлом є
ЦІСАРСЬКА ДОРОГА БІГДАД-ІНДІЯ
В гол. ролі: Кейт де Навь, Пер Рішар Ві-ан (офіцер контр-розвідки), Пер Ре-
нуар (майор розвідки), Гме Шаріо (полковник англійських військ)

Просфори.

ПРОСФОРА „СЕКЦІЯ ГАСТРОНОМІЧНОГО
ПРОМИСЛУ“ ПРИ С. У. К.

Низька (бо ще нема навіть року від осну-
вання цієї секції) заснована та незвичайно рух-
лива Секція гастрономічного промислу при Сою-
зі українських Кутиб улаштувала у вівторок 15. ц.
у домі С. У. К. при вул. Гродзичких трапа-
ну Просфору для своїх членів і запрошених

Чл. зому святі наймодальші та, покинуто, чи-
мало відмененої секції українського купецтва
у Львові, з того 70 таких, що точно платять
за входи і виконують свої обов'язки) збрав-
ся 80 осіб. Просфору і сніди поблагосло-
вав гол. В. Саловський у присутії О. Хомини. О.
Хомини висловив теж при цій нагоді відповісти
просфору, заохочуючи членів молоді Секції до
активної і послідовної праці.

Після привітань гостей, представників пре-
си установ голови Секції п. Дружбик і поді-
лив з присутніми просфорою.

Після смачної і шедрої вечері (годилися від-
почити при тім солодисті і ароматні, обслу-
жували професійною прецизністю молодих
маїстрів гастрономічного промислу) промов-
ляв голова С. У. К. дир. Сибідак висловлюючи ра-
дість, що українське купецтво розвивається у
своїх ділянках і що кінці гастрономів, які досі
жили довіч у чужому морі, затримуючи свій
хліб і свою національність. Створення секції —
перший крок до створення українського гас-
трономічного промислу.

Вітак промовляв від редакції „Торговля і
Промисел“ Іж. В. Несторович, від „Ліва“ ред. Р.
Савка, від „Нового Часу“ ред. Я. Шавик, від
„Батька“ п. Микитюк. Промовляв і гостям по-
чинав імени проводу Секції п. Пастернак.

При кінці Просфори заборав слово п. Шлак,
який є основником Секції, власник новооткри-
того ресторану в Ринку (виг. Сербської і Ринку),
який подав коротко історію та труднощі зля-
нки в заснуванні Секції.

Після офіційної частини відбулися товари-
ські розмови з танцями, до яких пригравав джес
Павловський.

Другі снідання і вечери

Після нововідкриття кімнати до снідань і складі ву-
лиці знайшли український гастрономічний проми-
словець

МИХАЙЛО ШПАН
Ринку 11 біля „Просвіти“.

НОВИНКИ.

— Першорядний фризійський сальон для
танців і північ БОГДАНА МАКОЛЬОНДРИ пере-
селився з дня 15. ц. м. на вул. Гродзичких 4
(в апітки Терлецького). Поручається увазі
п. Г. Громади.

— Добра нагода! До 25. лютого ц. р. даємо
вашим клієнтам закупити полотна на
підлогу і постіль по знижених цінах з нагоди „Ві-
сний дня“ „MANUFACTURA“. Львів, Капітульна
вулиця 3.

— В Українському Лікарському Товаристві
сходили членів у п'ятницю 18. лютого
ц. р. 7. веч. На сходинах виступив д-р Яре-
ма Малик реферат п. н. „Боротьба з пошесть-
ю в Переяславській Земстві 1917. р.“

— Традиційний Баль Основи був колись
важливою точкою карнавалу. Чи знаєте
ви? — Бо українські техніки вміють не тільки
танцювати, але й улаштовувати забави. —
Вечеринці Основи 5. березня в репре-
зентативних залах Союзу Залізничників при
Кітківського 54—56. Запрошення на ве-
черинку вже можна дістати в домі Т-ва, пл.
Куркова 14, тел. 278-61, від год. 12—14 кожного

173

— Не забувайте, що дохід з Вечеринки Рід-
ної Школи, які відбудуться 19. лютого ц. р.
призначений увесь на зливу поміч для дітей
Кружка ім. Ганни Барвінок, тому, мусимо на
цю піти. Забави заповідаються знаменито, бо
танці відбуватимуться в двох залах Народного
Дому і Бесіди. Добірний буфет в управі
наш комітетових.

— „Українська кооперація“ — відчит на цю
тему м-ра З. Киниша, який мав відбутися в ми-
нучому тижні заходом Т-ва Абсолютів Того-
вельної Школи, з технічних причин відбу-
дється невідкладно в четвер 17. лютого ц. р. в
год. 1930 у домі Т-ва (вул. Куркова 14а, II
пог., Купецька гімназія).

— Українка в чужій пресі. Голландський ка-
толицький літературно-науковий журнал „Де
дінк“ у Лейді у двох випусках за січень та лю-
тий ц. р. приносить близьку статтю нашого іс-
торика проф. д-ра М. Чубатого п. н. „Годфред-
Басмен дер керкеліке геренінг ін Ост-Еуро-
па“, де автор обговорює проблему церковного
об'єднання в Україні в минулім та під сучасну
цирку.

— Збори Т-ва „Сила“. В неділю 13. ц. м. від-
булися в новій залі Народного Дому при
вул. Рутівського 22 загальні збори Т-ва укра-
їнських робітників „Сила“ у Львові. До Виді-
лу ввійшли: 1) Музика Павло — голова, 2)
Синицький Євген, 3) Савка Іван, 4) Морський
Гавло, 5) Кіндай Марія, 6) Гриндай Ірина, 7)
Киниш Олександр, 8) Лебедь Василь, 9) Васько Во-
димир, 10) Шевчук Михайло, 11) Білоус Ва-
силь, 12) Хомини Теофіл — членів. 13) Чорний
Осип, 14) Мончак Василь — заступники; Кон-
трольна Комісія: 15) Максим Онуфрій, 16) О-
хримович Іван і 17) Михайло Григорович. Збо-
ри закінчилися відспіванням національного
гимну.

— Вистава образів З. Ваалішевського вже від-
крита в залі професійного союзу артистів пля-
сунків при пл. Марійській ч. 9. Вступ для моло-
ді вільний.

— „Тварини і природа в мистецтві“. Ліга о-
хорони тварин у Львові улаштує в березні ц.
р. у промисловій палаті при участі союзу ар-
тистів-пластиків виставу „Тварини і природа в
мистецтві“. Ліга приймає експонати на згадану
виставу від 27. ц. м. до 3. березня ц. р.

— Новий Виділ Філії „Союзу Українок“ у
Львові. У вівторок 15. ц. м. відбулися Загальні
Збори львівської філії „Союзу Українок“ у до-
міці „Молодої Громади“. Збори відкрила го-
лова філії п. Іванна Березанська, ними прово-
дила п. М. Рудницька. По звітах секретарки,
референток і делегаток кружків „С. У.“ роз-
винулась оживлена дискусія, що тривала май-
же дві години. Збори одностайно признали аб-
солютно уступаючому Виділу. До нового
Виділу ввійшли: Ірина Гладішівська, Ольга Су-
ха, Ольга Дучиміська, Мирослава Головка-Лу-
ців, Стефанія Мартиняк, Анна Воробцова, д-р
Ірина Сімович, Стефанія Федорчак. — Заступ-
ниця: Меланія Мигоничева, Юлія Чумова, Іванна Бе-
режанська, Марія Стефанівська, Зіновія Майков-
ська. Збори закінчилися відспіванням націо-
нального гимну. Слід згадати, що приватні ріш-
ли вислати до Митрополита писмо з вислова-
ми любові і вірності Церкві.

— Понад 18.000 книжок у гімназійній бібліо-
теці. Міністерство закордонних справ і шкіль-
ництва в ЧСР. передали бібліотеку Українсько-
го Педагогічного Інституту ім. М. Драгоманова
у Празі українській реальній гімназії у Модржа-
ні понад 11.000 томів. Крім того громада ку-
пців також передала гімназії частину своїх
бібліотеки до 400 книжок. Бібліотека гімназії
має понад 18.000 книжок. Раніше управа бібліо-
текою і спів у гімназії були в руках проф. Я-
ковенка. Тепер бібліотека так збільшилась, що
вимагає окремої сили. Тому проф. Яковенко
веде лише бібліотеку гімназії, а на місце про-
фесора співу запрошено доц. Українського Пе-
даг. Інституту, визначну українську диригентку,
паню Пятонілу Росінович-Шутовську.

— Добра пропаганда. Поміч Рудогорцям у-
залила 9. ц. м. вечір з танцями під гаслом: від
Ану до Ясін. Крім чехів і словаків зі своїми
аеролітними танцями виступили німці й мадари
з балетними танцями та п-і Нікольська зі сво-
єю школою. Несподіванкою вечора був виступ
союзу українських підкарпатських студентів з
6 парами українських народних і гуцульських
строях. Виступали в 2-ох точках з коломийкою
і катериною та обома наворотами викликані
ще раз. Крім того танцювали аркана і гопака,
жаряючи голосні оплески. П-і Нечасова (дру-
жина міністра) зацікавилась українськими стро-
ями, про які давала пояснення представлена їй
українська група. Пани Антоновичівна дістала
нагороду за свій гуцульський стрій.

— „Адам Саліга й українська справа“. На цю
тему виступив д-р Ст. Кеневич реферат у
п'ятницю 18. ц. м. в год. 5-й попозудні в залі
Українського Наукового Інституту у Варшаві.

— 146.000 гектарів землі на колонізацію.
В „Деннику Законів“ з 15. ц. м. появилася роз-
порядок ради міністрів про парцеляційний
план на 1939. р. Парцеляційний план передба-
чує на парцеляцію 146.000 га землі; з того у
станіславському воєвідстві 3.000 га, у терно-
пільському 10.000 га, у львівському 8.000 га.

— Президія Господарської Ради. До Президії
Господарської Ради для Наддністрянщини ввій-
шли такі особи: д-р М. Шарський — голова;
заступники: д-р Папара, Іж. Тиронен, дир.
Маковський, пос. Відатський (Тернопіль) м-р
Котлярчук (Станіславів), сен. Остап Луцький
та д-р Яковський.

— Кіно „Марусенька“ повідомляє, що ви-
світлює і далі буде висвітлювати лише найкращі
фільми, яких досі у Львові ніде не оглядали.
Гепер іде в „Марусенку“ найновіша фільма ан-
рійон „Ню Юніверсал“ на 1938 р. „Масиний
клич“ із Борисом Карловим і Д. Роджерс. Ця
фільма дозволена м-ством внутрішніх справ
для молоді від 7 літ. Крім того кожного сеан-
су висвітлює кіно „Марусенька“ звуковий тиж-
ник і додатки.

— Напад на ресторани. Мин. вівторка піз-
нім вечором група невідомих осіб увійшла до
ресторану Рубинфельда при вул. Словацького
ч. 14, де напосмики адемолювали улаштуванням,
побили присутніх осіб, знищили товар на ви-
ставі і вибили вист. шибю. Крім того невідомі
напосмики вибили шибю в ресторані Вінда при
вул. Коперника і в ресторані на розі вул. Копер-
ника та Сикстуської. Поліція шукає за вини-
ватцями.

— Львівська хроніка. Слідчий відділ арешту-
вав та передав до суду 29-літню служницю Аме-
лію Грившу (Яковича 8) за те, що покинула ди-
тину. — На Марійському Майдані трамвайний
віз ч. 10 наїхав на таксіву власності Петра Де-
неса та ушкодив її. — На Жовківській вулиці
заведувала нагло 48-літня Анна Кушко (св. Мар-
тина 31), яку поготівала відвезти до шпиталю. —
Ольга Жебровська (Трагута 1) повідомила по-
ліцію, що ще 10. ц. м. невідома жінка замишляла
в неї дитину мужеського полу, що має 5 тижнів
і втікла. — З балкони 1-го поверху готелю „У-
ніон“ при вул. Різницькій 15 вискочив з наміром
самогубства 17-літній торговельний практикант
Чеслав Вітек (Зближенчича 5) і зломив собі ру-
ку та потовкся.

Ділом ушануйте пам'ять тих, що своїм зу-
спалом та терпінням поставили нас у ряд новіт.

— Сігні на Волині. В останніх днях на Волині
залили такі сігні, що автобусову комунікацію
треба було припинити на відтинках: Рівне—Буг-
ринь, Рівне—Дубно—Кременець, Межиріч—Лю-
двіль, Мокшів—Бережне і Клеваний-Деражня.
Майже всі поїзди приїждили до Рівного з запі-
ненням.

— Застрілилися зі страху перед вазницею.
У Варшаві застрілилися у власному помешканні
6. староста Станіслав Кравчук на вістку про
його арештування за зловживання.

— Застріляна поліція. Підчас погоні поліції
за ватагою бандитів Руска член ватаги застрі-
ляв поліцає Яна Рудницького. Підчас пере-
стрілки з поліцією агітує бандит Висоцький.

— Краєва хроніка. Дня 14. ц. м. в Бориславі
та Дрогобичі вибух стріляк друкарів, що дома-
гаються підвищити платню. — В Раві Руській
35-літній залізничний кондуктор дістався під ко-
леса вагону та нещасливо, що агітує на місці.

— Експортер збіжжя обманяв. Поліція ареш-
тувала у Кракові Давида Зайдемана, купця зі
Стрия, який від черня м. р. скривався перед
поліцією, Зайдеман стратив величезні суми на
експорті збіжжя і аргументував багато осіб, які пе-
редали йому свої особистості. Крім того виго-

Канада не вмішається до далекосхідної війни.

Канадський прем'єр заявив, що Канада не вмішається в японсько-китайську війну, але буде співпрацювати з іншими державами у тому напрямі, щоб повернути на Далекому Сході мир шляхом посередництва.

з іншими державами у тому напрямі, щоб повернути на Далекому Сході мир шляхом посередництва.

НИНІ
АПОЛЬО

Велика баталістична фільма „Остання сальва“. Боротьба англійських військ з арабами, якої тлом є ЦІСАРСЬКА ДОРОГА БАГДАД-ІНДІЯ
В гол. ролі: Кейт де Навь, Пер Рішар Вілль (офіцер контр-розвідки), Пер Ренуар (майор розвідки), Еме Шеріо (полковник англійських військ)

Просфори.

ПРОСФОРА „СЕКЦІЯ ГАСТРОНОМІЧНОГО ПРОМИСЛУ“ ПРИ С. У. К.

Недільно (бо ще нема навіть року від об'єднання цієї секції) заплановано та незвичайно рухливий Секція гастрономічного промислу при Союзі українських купців у Львові у вівторок 15. ц. у домі Т-ва при вул. Гродзичській трамвайної Просфори для своїх членів і запрошених гостей.

На цьому святі наймодальшої та, покищо, чи не найкращої секції українського купецтва (до членів, а того 70 таких, що точно платять за входи і виконують свої обов'язки) зібрався а. 80 осіб. Просфору і співа поблагословили о. сох. В. Саловський у прикриті о. Хомина. О. Саловський теж при цій нагоді відповів на прохання, заохочуючи членів молоді Секції до активної і посильної праці.

Після привітань гостей, представників преси та установ голова Секції п. Дружбик і політичний присутній професор.

Під час смачної і шкідливої вечері (годіться відрізнити при тім складність і вічність, обслуговування професійною прецизністю молодих кандидатів гастрономічного промислу) промови голови СУК дир. Скопчик висловлюючи радість, що українське купецтво розвивається у Львові, а також і що секція гастрономії, які досі були в чужому морі, затримуючи свій розвиток і свою національність. Створення секції — перший крок до створення українського гастрономічного промислу.

Вітала промовою від редакції „Торговля і Промисел“ Іж. В. Несторович, від „Діла“ ред. Р. Іж. від „Нового Часу“ ред. Я. Шляк, від „Бачку“ п. Микит. Промовою і гостям похвалив імени проводу Секції п. Пастернак.

При цьому Просфори забрав слово п. Шляк, який в основних Секції, власник новоствореного ресторану в Ринку (біля Сербської і Ринку), який подає коротко історію та трудові зусилля і заслуги Секції.

Після офіційної частини відбулися товариські розмови з танцями, до яких пригравав джаз-оркестр.

Другі снідання і вечери

Після снідання в новозбудованій кімнаті до снідань і складі вулиці знаменитий український гастрономічний промисел.

МИХАЙЛО ШПАН
Ринок 11 біля „Промислу“.

НОВИНКИ.

— Першорядний фризійський салон для дітей і панів БОГДАНА МАКОЛЬОНДРИ переїхав з дня 15. ц. м. на вул. Гродзичській 4 (біля артики Терлецького). Поручається увазі п. Гродзич.

— Добра нагода! До 25. лютого ц. р. даємо нашим клієнтам закупити полотна на підлогу і постіль по знижених цінах з нагоди „Білого дня“. „MANUFACTURA“, Львів, Капітульна вулиця 3.

— В Українському Лікарському Товаристві вівторок 15. лютого ц. р. у п'ятницю 18. лютого ц. р. На сходинах виступить д-р Ярема Максим реферат п. н. „Боротьба з пошестью в Україні“.

— Трагічний Баль Основи був колись величезною точкою карнавалу. Чи знаєте ви, де він був? Бо українські техніки вміють не тільки танцювати, але й улаштувати забави. — Вечеринка Основи 5. березня в репрезентативних залах Союзу Залізничників при вул. Купецькій 54—56. Запрошення на вечір можна дістати в домі Т-ва, пл. Ринку 5, тел. 278-61. від год. 12—14 кожного дня.

— Не забувайте, що дохід з Вечеринки Рідної Школи, які відбудуться 19. лютого ц. р. призначений увесь на збирання грошей для дітей Кружка ім. Ганни Барвінок, тому мусимо на них піти. Забави заповідяться знаменито, бо тієї відбудуватимуться в двох залах Народного Дому і Бесіди. Добірний буфет в управі п. комитетових.

— „Українська кооперація“ — відчит на цю тему м-ра З. Книша, який мав відбутися в м. Львові тихим заходом Т-ва Абсолютів Торговельної Школи, а технічних причин відбудеться невідкладно в четвер 17. лютого ц. р. в год. 19.30 у домі Т-ва (вул. Куржова 14а, II. п. н. Купецька гімназія).

— Українка в чужій пресі. Голландський католицький літературно-науковий журнал „Де дик“ у Львові у двох випусках за січень та лютий ц. р. приносить більшу статтю нашого історика проф. д-ра М. Чубатого п. н. „Годфредові дер керкелайде геренінг в Ост-Европа“, де автор обговорює проблему церковного об'єднання в Україні в минулім та під сучасну пору.

— Збори Т-ва „Сила“. В неділю 13. ц. м. відбулися в м. Львові в Народному Домі при вул. Рутківського 22 загальні збори Т-ва українських робітників „Сила“ у Львові. До Відділу ввійшли: 1) Музика Павло — голова, 2) Сидорук Євген, 3) Савка Іван, 4) Морський Павло, 5) Кіндія Марія, 6) Грицько Ірина, 7) Кіндія Олександр, 8) Лебедь Василь, 9) Васько Володимир, 10) Шенчук Михайло, 11) Відоус Василь, 12) Хомина Теофіл — члени; 13) Чорний Осип, 14) Мотчик Василь — заступники; Контрольна Комісія: 15) Максим Онуфрій, 16) Охримович Іван і 17) Михайло Гриневець. Збори закінчилися відспіванням національного гімну.

— Вистава образів З. Валішевського вже відкрита в залі професійного союзу артистів пластичних при п. Марійській ч. 9. Вступ для молоді вільний.

— „Тварини і природа в мистецтві“. Ліга охорони тварин у Львові улаштує в березні ц. р. у промисловій палаті при участі союзу артистів-пластиків виставу „Тварини і природа в мистецтві“. Ліга приймає експонати на згадану виставу від 27. ц. м. до 3. березня ц. р.

— Новий Виділ Філії „Союзу Українок“ у Львові. У вівторок 15. ц. м. відбулися Загальні Збори львівської філії „Союзу Українок“ у домі „Молодої Громади“. Збори відкрила голова філії п. Іванна Бережанська, ними провела п. М. Рудницька. По звітах секретарки, референток і делегаток кружків „С. У.“ розвинулась оживлена дискусія, що тягнулася майже дві години. Збори одноголосно признали абсолютну уступачому Виділові. До нового Виділу ввійшли: Ірина Гладішівська, Ольга Сука, Ольга Дучимінська, Мирослава Голова-Луцій, Стефанія Мартиняк, Анна Воробцова, д-р Ірина Сімович, Стефанія Федорчук. — Заступниця: Меланія Мигоничева, Юлія Чумова, Іванна Пасуник. До Контрольної Комісії: Іванна Бережанська, Марія Стефанюкова, Зеновія Майковська. Збори закінчилися відспіванням національного гімну. Слід згадати, що прийняті рішення вислати до Митрополита письмо з висловом любови і вірності Церкві.

— Понад 18.000 книжок у гімназійній бібліотеці. Міністерство закордонних справ і шкільництва в ЧСР. передали бібліотеку Українського Педагогічного Інституту ім. М. Драгоманова у Празі українській реальній гімназії у Модржані понад 11.000 томів. Крім того громада купців також передала гімназії частину своєї бібліотеки до 400 книжок. Бібліотека гімназії має понад 18.000 книжок. Раніше управа бібліотекою і співа у гімназії були в руках проф. Яковенка. Тепер бібліотека так збільшилася, що вимагає окремої сани. Тому проф. Яковенко веде лише бібліотеку гімназії, а на місце професора співа запрошено доц. Українського Педагогічного Інституту, визначну українську диригентку, паню Плятоніву Росиневич-Щуровську.

— Добра пропанди. Поміч Рудогорич у Львові 9. ц. м. ввечір з танцями під гаслом: від Ашу до Ясін. Крім чехів і словаків зі своїми народними танцями виступили німці й мадяри з балетними танцями та п-і Нікольська зі своїм школою. Несподіванкою ввечір був виступ союзу українських підкарпатських студентів з 6 парами в українських народних і гуцульських строях. Виступали в 2-ох точках з колодийкою і катериною та обома наворотами викликані ще раз. Крім того танцювали аркана і гопака, обираючи голосні оплески. П-і Нечасова (дружина міністра) зацікавилась українськими строями, про які давала пояснення представлена їй українська група. Пани Антоновичівна дістала нагороду за свій гуцульський стрій.

— „Адам Савіра й українська справа“. На цю тему виступить д-р Ст. Кеневич реферат у п'ятницю 18. ц. м. в год. 5-й пополудні в залі Українського Наукового Інституту у Варшаві.

— 146.000 гектарів землі на колонізацію. В „Дієнніку Законів“ з 15. ц. м. появився розпорядок ради міністрів про парцеляційний план на 1939. р. Парцеляційний план передбачує на парцеляцію 146.000 га землі; з того у станіславській повістї 3.000 га, у тернопільській 10.000 га, у львівській 8.000 га.

— Президія Господарської Рад. До Президії Господарської Ради для Наддніпрянщини ввійшли такі особи: д-р М. Шварський — голова; заступники: д-р Папара, Іж. Тиронич, д-р. Максимович, пос. Відський (Тернопіль) м-р Котлярчук (Станіславів), сен. Остап Луцький та д-р Ясінський.

— Кіно „Марусенька“ повідомляє, що висвітлює і далі буде висвітлювати лише найкращі фільми, яких досі у Львові ніде не оглядали. Гейер іде в „Марусеньку“ найновіша фільма виробу „Нью Юнаїверсал“ на 1938 р. „Місичий ключ“ із Борисом Карловим і Д. Роджерс. Ця фільма доповнена мистецтвом внутрішніх справ і для молоді від 7 літ. Крім того кожного сеансу висвітлює кіно „Марусенька“ звуковий тижневик і додатки.

— Напад на ресторани. Минув вівторок п. н. ввечір група невідомих осіб увійшла до ресторану Рубіфелда при вул. Словацького ч. 14, де напасники адемолювали улаженню, побивали присутніх осіб, знищили товар на виставі і вибили вист. шибку. Крім того невідомі напасники вибили шибку в ресторані Вінда при вул. Коперника і в ресторані на розі вул. Коперника та Сикстуської. Поліція шукає за винуватцями.

— Львівська хворіла. Слідчий відділ арештував та передав до суду 29-літню сауністку Ангелю Грабш (Яховича 8) за те, що покинула дитину. — На Марійському Майдані трамвайний віз ч. 10 наїхав на таксіву власності Петра Денеса та ушкодив її. — На Жовківській вулиці заведувала нагадо 48-літня Анна Кушню (св. Мартина 31), яку погрозили відвезти до шпиталю. — Ольга Жебрацька (Трагута 1) повідомила поліцію, що ще 10. ц. м. невідома жінка зашмирила в неї дитину мужеського полу, що має 5 тижнів і втікла. — З балкона 1-го поверху готелю „Уніон“ при вул. Рінницькій 15 вискочив з наміром самогубства 17-літній торговельний практикант Чеслав Вітек (Зближівська 5) і зловив себе руку та потовкся.

Ділом ушануйте пам'ять тих, що своїм зусиллям та терпінням поставили нас у ряд націй.

— Сігні на Волині. В останніх днях на Волині впали такі сігні, що автобусову комунікацію треба було припинити на відтинках: Рівне—Бутринь, Рівне—Дубно—Кремінет, Межиріч—Людвиполь, Мокшів—Бережне і Клевань—Деражня. Майже всі поїзди приїшли до Рівного з запізненням.

— Застрілявся зі страху перед вивидкою. У Варшаві застрілявся у власному помешканні 6. староста Станіслав Кравчук на вістку про його арештування за зловживання.

— Застріляний поліція. Під час погоні поліції за ватагою бандита Русіна члени ватаги застріляли поліція Яна Рудницького. Під час перестрілки з поліцією загинув бандит Висоцький.

— Краєва хроніка. Дня 14. ц. м. в Бориславі та Дрогобичі вибух страйк друкарів, що домагаються підвищення платіж. — В Раві Руській 35-літній залізничний кондуктор дістався під колеса вагону так нещасливо, що загинув на місці.

— Експортер збіжжя обманцем. Поліція арештувала у Кракові Данила Зайдеманна, купця зі Стрия, який від черги м. р. скривався перед поліцією, Зайдеманн стратив величезні суми на експорті збіжжя і зруйнував багато осіб, які передали йому свої ошальдності. Крім того виста-

У суботу 10. ч. м. тамно в (од 7.30 ветоми)

Один повідомляв, що після розв'язання Спільної "Вайдгорт і Канарієнфогель" веде тепер сам підприємство торгівлі металів у Львові при вул. БОІМІВ 32 (ріг вул. Сербської 15) під власною реєстрованою фірмою:

ТОРГОВЛЯ МЕТАЛІВ

Генрик Канарієнфогель у Львові
Тел. 285-69.

Подаючи це до нашої відомо, очікую цінних доручень і залишаюсь

з поважанням
ГЕНРИК КАНАРІЄНФОГЕЛЬ
Торговля металів.

6-10

Дописи.

ПЕРЕМИШЛЬ.

З крутих свят. Заходами гуртка перемиської молоді відбулися майже у всіх селах перемиського повіту жалобию охочими і церковні вісправи у 20-ті роковини героїчного бою під Крутами.

З анкавдові селі. В неділю 6. п. м. заходами Учительської Провиди і Тіла "М. Петра Могали відбудили в селі о. о. Василья замість академії в 25-ті роковини смерті заслуженого громадянина, батька мови і письменника Григорія Цеглиньського — дві години. Д-р Загайкович Володимир насвітлює пошани Цеглиньського як громадянина, проф. д-р Гришак Бачен як письменника та педагога. Шкода, що ніхто з наших учнів того світлого педагога не подав бодяк тільки споминає в житті української гімназії в Перемишлі за часів дир. Цеглиньського. Н.к.

ВЖЕ ВСІ ВОРОБЦІ
ЗНАЮТЬ
ЩО ПАСТА

ЕЛЕГАНТ

Є НАЙЛІПША

БУЧАЧ.

Святе Крут. 20-ті роковини героїчного бою під Крутами відзначено в Бучачі панахидою за 300 юнаків та святочними сходинами. В неділю 30. січня п. р. з перці са. Поприси в Бучачі в год. 5. попол. відправили панахиду о. парох Петро Мельничук та о. проф. Іван Терешук. Складав церковний хор, аложений з членів місцевого "Союза". Коли о. Мельничук візав вірних до відмовлення молитви "за триста юнаків, убитих в бою в більшовицькими під Крутами", в уст приринули молитви тихі молиби. Церква була висловлена смертю. По панахиді в год. 6. відбулися святочні сходина громадин Бучача в дівичі "Української Весни". На них виступив реферат п. Федір Данилів. У сходинах взяло участь понад 60 осіб.

РАДЕХІВ.

Свято Богоявлення пройшло в тутешній парохії цього року дуже торжественно. Богослуження в церкві відправив о. рад. М. Зінкевич, прибуло на нього все громадянство і всі інтелігенції. Після богослуження всі разом з представниками місцевих установ вирушили на річку Острівку. В поході висловили перший раз молоді, організовані в т.ч. "Луг", як також жіноцтво агітувало в Союзі Українок, зі своїм прапором. У поході взяла участь оркестра філії "Прогрес", яка вела тас на переміну в місцевим хором відігравала українські козаки. Обряд урочистого водосвяття відправив місцевий парох, потім величаний похід вернувшись організовано через ринок до церкви. Дуже гарно організував перший виступ місцевого "Лугу" під проводом вист. голови п. Ст. Маркова, особливо вист. їх алава по водосвятті світ голови товариства п. М. Сухняцькому і коли алава прийшли: "Слава Лутові, Батьківщині слава!" Присутнім в радости й одушевленні ставали сходи в очі. Слава радехівській молоді, що свою працю почала з Богом і перемогла!

Професора т.ч. "Луг". В дні 22. січня п. р. заходом т.ч. "Лугу" відбулася спільна товариська професора і виступів селі Нар. Дому. Молодь пригласила герцо і танцювати свою українську традицію, під-

стелила під ошатерті сніго і поставила в одному куті свій абижжя. Поприходили запрошені гості, представники установ, лутовиків та лутовички, надійшов о. парох Михайло Зінкевич, що поблагословив професору та виступили відповідну промову. Опісля голова "Лугу" М. Сухняцький поділився з присутніми професором та аложили святочні бажання. Гарно приготувану вечеру розносили на столи прибрані в народ одити лутовички. Після професора співамо козаки; грала теж козаки і аложили народних пісень оркестра, котрою диригував п. М. Сеницький. Опісля голова "Повіт. Лугу" п. М. Панааско аложили бажання старшині місцевого "Лугу" і аложили лутовиків та лутовичок до послуги та до праці в товаристві, яке повинно бути зором на цілий пов. Радехівський. Лутовичка Анна Палух віддекларувала: "Ой айшла зоря" Верховицького М. Цього дня відсвяткуємо теж роковини 22. січня. Член старшини Роман Отавницький відчитав відповідний реферат, лутовичка Ферома Корисля віддекларувала вірш "22. січня 1918 р." Верховицького. При вірші говорив голова Пов. Нар. Комітету і філії "Прогрес" д-р Селівка. Спільну святку вечеру закінчено спільною анімкою. Професора п.ч. уладжена в Радехові перший раз, відновила герку нашу християнську традицію і приринулася до здійснення товариського життя.

20-ті роковини бою під Крутами (20. січня 1918 р.) громадянство Радехова поминало панахидою в дні 29. січня п. р., яку відправив о. М. Зінкевич, при тогочасній в'язи аложили під важкої події. По панахиді відбулася заходом місцевого "Лугу" в селі Нар. Дому сходина, на котрих старшина "Лугу" п. М. Димитко виступив реферат про аложили Крут. Сходина закінчено відповіданням лутового гимну: "Гей у лузі червона калина". На сходинах було присутні старші і молодше громадянство Радехова. В дні 30. січня п. р. мала відбутися заходом місцевого "Лугу" вистава: "Ми йдемо в біл" (драма в 4 діях Мертун), але влада заборонила виставу. Тому відбулася забавка, яка перейшла з повним моральним і матеріальним для товариства успіхом.

Гість.

ЗБОРІВ.

Вісти зі Зборівщини. Натальний наступ на наш національний дорбок йде з кожним днем інтенсивніше. За найменший недогляд сміливий з золотої каря на нашу кооперацію та її провідників. Аложили порятунка на латинство ведуть офіційно, обіцяючи за це одлапи з диверсійної парцелі. Парохіальні уряди діють часті заміщення старостів про "добровільне" виетуплення парохії з грек-кат. церкви. Парохіальний уряд у Грабівцях дістав курюший наказ з тереновського воєводства: переписати маленьку двоїтну дитину на латинський обряд, ба, що більше — "дерехрестити" цього хлопчика з Володимира на Володимир! Яке розуміння важности католицького хрещення. Або на сам Вюрдан робило в'язи полемі наступні-аврава по селам, байдуже, що в цих відділах було 50% воєніз-українців. Жалко, що по наших селах заводяться речі, які ослаблюють наш відбір. Ось напр. у Плавучі Великій, в якій є аж дві читальні "Прогрес" — наріж веде між собою боротьбу, з чого радіють наші "друзі". Аложили отав тепер частим гостем Поділля на праликах, святах і забавках. Тислі національного гроша проминають снігом! Селам, аж личко про це писати. Збори на національні цілі дають малі доходи. Але є в адроді нива. Маж іншим — це аріот грошових опадностей селі в Українах. Відрадне я те, що по наших селах апростакуть рухливі одинокі, що творить нові купецькі стани по подільських містах і містечках. Газетна гризана наших кришляних газеток на вкучилася сільським нивам. Нарід бамає обданим, сільського провиду та його здорової, широкі думки у заведаних питаннях нашого національного життя. Бажає, щоб наші посли загостили на подільські села.

Подолки.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
в ПАНАХИДОЮ за

бл. п. Северину Русинуву

вдову по начальнику Пов. Суду
відправиться в п'ятницю 18. лютого ч. р. в
год. 9-й рано в Успенській Церкві.
Р. д. н. а.

ДОРА.

Професора кружка "Союзу Українок" і читальні "Прогрес". Дня 6. п. м. вечером відбулася в домі п. Сандеяського професора для членів кружка "Союзу Українок" і читальні "Прогрес", які обідають і гуртують все найвідоміше громадянство Дори. По посвяченні професора промовив до численної зібранні членів о. Ма-тей, настоятель церкви Остудитів, що аложає до одности й любові. Потім поділилися святами, що були переплітвані чудовими гуцульськими козаками та іншими аложили піснями, прогарно відповідали членами хору, чит. "Прогрес". Крім того п. Кабарівський виступив з аложили промову, яка перенесла присутніх в подільний турбот у світ ідеї. Говорив ще в делегат філії "Прогрес" в Давидіві п. Фелікс, що при-стутно в коротко переніс історію України. Програму цього вечора доповнила декламация дічини-гуцуля Онуфрак, що в аложили виступив аложили аложили вірш Р. Купчинського п. н. "Не ті часи". Свід під-тати, що участь у цьому вечорі аложа всі українські місцева інтелігенція з сеніором п. радником Митроном на тоді, який теплим словами поділував обом аложили, що зуміли так гарно улаштувати цей вечір та аложа на потребу аложили "Народного Дому" і піддав шасину думку переніс збори на ту піл. Всі присутні аложили аложили цих слів і аложили 20 год. і 85 сот. Ве-чір мав дуже сміятинний і милий настрій, перейшов дуже приємно та аложили національним гимном. Го-рече приринування належить аложили аложили професора п.чу Кабарівським. Для молоді потім була забавка, що відбу-лася тихо і прикладно. По таких професорах серце ра-діє і родиться віра, що Гуцульщина не пропаде. В. Т.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

KALENDARZ DEKADOWY. Na 5016 tydzieńówkę
Zeszyt 3. Warszawa.

UKRAINIAN YOUTH. Official Organ of the Ukraini-
an Catholic Youth League. Vol. IV. Nr. 12. December 1937.
— Vol. V. Nr. 1. January 1938. Jersey City.

SLOVANSKY PREHLED. Sbornik pro poznávání po-
hřeško, socialismu a kulturního života slovanských sta-
tů a národů. Ročník XXIX. C. 10. Prosince, 1937. Ročník
XXX. C. 1. Leden 1938. Praha.

Листування Редакції.

Вп. Допишувачі з краю перепрошуємо за те, що не могли аложили використати їх дописів через наваж-іншого актуального матеріалу. Постараємося використати по аложили все в найближчих днях.

Театри.

Великий Театр:

Четвер 17. II. год. 7.30 веч. "Отаросвітська дівка". Для молоді недозволена.
П'ятниця 18. II. год. 7.30 "Отаросвітська дівка". Для молоді недозволена.

Театр Річнородностей:

Четвер 17. II. год. 7.30 "Дімок в карт".
П'ятниця 18. II. год. 7.30 "Дімок в карт".

К І Н А.

АПОЛЬО: "Царський шпиг" (Баг-
дод. ідеї).
АТІЯНТИК: "Царський курієр" на о-
снові Жиль Верна.
ВАНДА: "Ніч перед битою", "Мо-
святка".
ГРАЖИНА: "Знахар".
ЕВРОПА: "Дума" (Гарі Базр).
КАСІНО: "Роберт і Вертрам або Два
алоді" (комедія).
КОПЕРНИК: "Корабель новітників".
МАРГЕНСЬКА: "Матиний шпиг" (Во-
рис Карлов).
МЕТРО: "Сам на сам".
МІРАЖ: "Матиний шпиг" ("Корабель нові-
тників").
МУЗА: "Колі цигане буюж".
ПАКС: "У тні самітної сосни".
ПАЛІЯ: "П перший бал" (Гарі Базр).
РАЯ: "Я аложили".
РІЯЛІТО: "Іх ото, вона одна".
СВІТ: "Патра", "Трафальгар".
СТІЛІВЕН: "Діма в Новостіх і
роєві".
ТОН: "За тузі аніж", "На Дівоцьким
Остріві" з Варієром Валетером.
УТІХА: "Володар світового світа".
ХІМЕРА: "Моя паста це ти" (Вед.
Діма, Міранда).

Жіночі торбинки

точки, портфелі, портмонежки, валізи, не-
сесери, поручає і наставляє по найде-
шевших цінах робітників римарсько-галин-
терійна Н. Б. А. Р. Е. Р., Львів, Сикотусь-
ка ч. 2 побіч фірми Салімайдра.

ФОТОПЛАСТИНОК:
(пл. Марійська 8).
„Царгород“.

ФОТОПЛАСТИНОК „Святоїд“ (Пасаж
Гавсманна ч. 7):
Південна Америка і Японія.

Львівське радіо.

Четвер, 17. лютого 1938.

6.15—8.00 Радіошкола аудіючі; 11.15 Для
жест. сліпих: Танки різних народів; 11.40
Дітей: Радіодіти на кларнет і саксофон;
пл.; 12.03 Полудня ауд.; 12.45 Кошук-
ка Хл. Паліти; 13.50 Славні воєниці, пл.;
14.30 Легка музика з пл.; 14.55 Вірша;
15.00 Фрагмент пов. Ів. Ляма „Голови
до повоєнних“; Музика з пл.; 15.25 Віжу-
чі вістки з міста та провінції; 15.30 Гос-
подарські вістки; 15.45 Муз. мандрівки,
вкл. для молоді; 16.15 Вісломоча у су-
дров. форт.; 16.50 Актуальна гутірка;
17.00 Народні промисли; 17.15 Тайний-
мо дря звуків віска, орт.; 17.50 18.50
Спорт: порадки і вістки; 18.10 Про сте-
ли, скарби та бори під-ск. новітності;
18.20 В. Боніній, форт. твори; 18.30 Для
співачів могоді; 18.40 Листи та програ-
ми; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Те-
стр Уліни: „Анакода С. А.“ Ф. Готля;
19.40 „Палестра“ оп. К. Мілосера; у
перерв. Вел. денник „Актуальна гутірка“;
21.45 Вежницький та молоді повоєнні,
аітер. нарк.; 22.00 Намер. концерт; 22.50
Ост. вістки; 23.00 Іа сніжового альбума.

Пятниця, 18. лютого 1938.

6.15—8.00 Радіошкола аудіючі; 11.15 Для
жест. сліпих: „Виталишча“ В. Пруса; 11.45 О-
перова музика з пл.; 12.03 Полудн. ауд.;
12.45 Суспільна гутірка; 13.50 Мшаний
концерт із пл.; 14.30 Легка музика з пл.;
14.55 Вірша; 15.00 Фрагм. із пов. Ів. Ля-
ма „Голови до повоєнних“; Музика з пл.;
15.30 Господарські вістки; 15.45 Вірша,
вкл. для старших дітей; 16.00 Гутірка з
горини; 16.15 Календарово, муз. вкл.;
16.50 19.50 Актуальна гутірка; 17.00 Ко-
оперативний готля; 17.15 Форт. твори
та п'єси Ст. Калурія; 17.50 Огляд аудіючі;
18.00 Сімейний комунізм; 18.10 Турис-
тичний інформатор; 18.15 Розр. концерт
у ам. сал. тріа; 18.35 „Кар-лава“ фелт.
Рапорта; 18.50 Спортні вістки; 18.55 Про-
грама на завтра; 19.00 „Пан Бенет“ ком.
Ол. Фрідра; 19.30 П'єси у ам. хорі; 20.00
Симф. концерт; у перерв. коло год. 21.10
Вел. денник, Амт. гутірка; 22.50 Ост.
вістки; 23.00 Радіоабарет із пл.

Субота, 19. лютого 1938.

6.15—8.00 Радіошкола аудіючі; 11.15 Для
жест. сліпих: Сімейно пісочки; 11.40 Гріг: Дру-
га суїта „Пер Гінт“ пл.; 12.03 Полудня
аудіючі; 12.45 Концерт балани з пл.;
13.20 Телі. співачки; 13.50 Господарські
вістки; 14.45 „На візба — то візба“
паризького ауд. для дітей; 16.30 18.35
19.50 20.50 Актуальна гутірка; 17.00
Гейриша Штофальс у Рибарстві
жити“; 17.15 Форт. респіда Леді Гусо
(фр. музика); 17.50 Нама програма; 18.00
18.50 Спортні вістки; 18.10 Вокальний
концерт; 18.30 Програма на завтра; 19.00
„Політоси“ ауд. для дітей з муз. іл.
Гутірка про Е. Олександрову; 20.00 Розр.
концерт орт. малодітей і гітар. тріа,
пісеньки; 20.45 Вел. денник, 21.00 Телі-
ві вестерни; у І. перерв. в год. 22.00
„Момент могоді“ слат. у П. перерв. в
год. 22.50 Ост. вістки, огляд преси.

Шукаєте мешкання?

Найдете його і буде воно Вам
завсім відповісти, якщо даєте
оголошення до „Діла“.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Четвер, 17. лютого 1938.

БЕРЛІН 15.00 Розр. музика; 20.00 Тан-
цювальні мелодії; ВІДГОРОД 21.40 Нар. пісн.;
БЕРГМАН 18.30 20.00 21.00 22.00
„Борис Годунов“ оп. Мусоргського; ВУ-
ДАПЕНТ 18.40 Сім. 21.45 22.00 Пів. муз.
Нар. тала та воєниці; 21.00 Фелт. кон-
церт; НЕЖА АРФІН 21.30 22.00 23.00
Пісеньки барокко; оп. Ів. Штрауса;
ДАВІДШЛЯНДЗЕНДЕР 18.30 Форт. со-
нат. ф-с-моз Шумаха; 20.00 21.00 Орт.
-ор. соп. теор. орт. 22.30 Галанд-
твора на сер. і джесони; КОШІЦІ 18.30
Господарські слат. утрива на макет;
14.00 15.00 15.45 Вістка та концерт; МІ-

ЛЯНО 17.15 Вок. концерт; 21.00 22.00 23.00
„Прителі Фрїн“ оп. Масканія; ПРАГА
19.15 Вок. пісеньки; РАДІО ПАРІ 21.15
Пісн.; 21.30 22.00 23.00 Симф. концерт;
РІГА 19.15 20.00 „Галайська прїтка“ оп.
Абрагама; РІМ 17.15 Камор. музика;
22.15 Орг. музика; СОФІЯ 19.45 20.00
Сім.

Пятниця, 18. лютого 1938.

БЕРЛІН 22.30 Розр. концерт; ВІДГО-
РОД 21.30 Нар. пісн.; ВУДАПЕНТ 13.00
Віска. орт.; 17.30 18.00 Пів. музика;
20.15 21.00 22.00 Симф. концерт; ВІДЕНЬ
15.15 Сім. 16.55 Для дітей, 17.30 „Ді
Трамбухе“ камер. оп. бев. слав. А. Рер-
дига; 19.10 Нар. пісн. з усього світа;
ДАВІДШЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Дітоті пі-
сн.; 18.00 Вок. концерт; 20.00 Дуга орт.
21.15 Камор. концерт; ДРОТВІЧ 20.00,
21.00 „Продана наречана“ оп. Сметани;
КОШІЦІ 14.00 18.45 Вістка, 18.00 Фари-
нич „Попрадений Ватикан“; МІЛЯНО
16.00 Сопран, скрипка, 21.00 22.00 23.00
Симф. концерт; ПРАГА 16.45 Сметк.
квітет; РАДІО ПАРІ 18.00 Камор. музика;
21.15 Скрипка, 21.30 22.00 23.00 „Теса“
драма Коулі; РІМ 17.15 Гутірка, кон-
церт хору Сівет, Каліліні, 21.00 22.00
„Ева“ оп. Лелера; СОФІЯ 19.00 21.00
Сім.; Італ. пісн.

Субота, 19. лютого 1938.

БЕРЛІН 16.00 Вок. пісеньки, 10.45
Вел. готля, 20.00 21.00 „Дерфангер“ муз.
комедія Вальт. Колю; ВІДГОРОД 20.00
21.00 22.00 Оперетковий вечір; ВУДА-
ПЕНТ 12.05 21.45 Пів. музика, 18.10 Сп.
орт.; ВІДЕНЬ 15.15 Молодець Вайсера,
твори, орт. сол., 19.25 20.00 21.00 „Та-
нечниця Фані; Алісандр“ оп. І. Штрауса;
22.40 Тама. музика; ДАВІДШЛЯНДЗЕН-
ДЕР 18.00 Двофорт. музика, 18.30 Сольо
на гарм.; КОШІЦІ 18.00 Респітаж із
нар. кухні в Ужгороді (беруть участь
п. Е. Грабарова і М. Вітєрова та хор
г-мат. богословів); МІЛЯНО 21.00 Ко-
медія, 21.40 Розр. музика; ПРАГА 20.30
21.00 Концерт розр. музика в унісон
Віска Буріша; ПАРІ ПТТ 21.30 22.00
23.00 „Семіський пірульнич“ оп. Ро-
сїні; РАДІО ПАРІ 21.15 Вок. дуєта;
21.30 22.00 Театр Уліни, 22.10 Муз. клас-
рет. 23.05 Симф. музика; РІМ 20.30 Розр.
музика, 21.00 22.00 23.00 „Акрїа Шейн“
оп. Джордана.

Радіокутик.

ПОДІЛ ХВИЛЬ ТА ЧИСТОТА ВІДБОРУ

В відборі віддалених радіостанцій, ши-
нну роль відіграє П місце в етері. Че-
рез великий ланцюг радіостанцій в Євро-
пі передаємо так потужні хвилі, що ста-
ції, які є в великій географічній віддалі,
працюють на одній частоті хвилі або дуже
зближених довжинах. Для слухача ра-
діа, мешканця якогось пункту Європи
віддаленого однократно, або майже одна-
ково від однієї станції, що працюють на
спільній частоті, — відбір однієї з них
стає неможливим. Для слухача, мешкан-
ця держави, де працює одна з таких ра-
діостанцій, відбір П залежить від якості
приймача. Цікаво, що чим приймач є
гірший, тим краще чує станцію своєї дер-
жави, тому що новітній засіб прийма-
ча не дозволяє сприймати порешкодже-
ні аудіо віддалених радіостанцій. Нир.
мешканець Варшави, який хоче слухати
Вільню, що працює на одній хвилі з
Італійською радіостанцією в Болзано —
не чує Болзано, та відбере Вільню, як-
що має односторонній приймач. Коли-
ж має супергетеродину, то Вільню
чує разом з Болзано — знає, чому того
аудіо однієї з них не може слухати та чути.
Відаль станції в етері рівня 9.000 ок-
сек. не ви. то засадина працююча
частотністю однієї станції від суцільної
маси різниці на 9.000 трестів на
секунду. Однак по засаду часто на-
рушують радіофонії. Часто засом са-
домо не тримаються вони прихисів по-
станов Міжнародних Уліи, а часто неспі-
домо але устійливими трестівна хвилі.

Поміла під тим позначеном стоїть д-
же високо, а станції П майже однієї не
визначають від примічаних хвилі. Вей
годинишні станції Польщі працюють на
зближених хвилях, таким чином закордо-
ном мусить їх добре чути.

АТМОСФЕРИЧНІ ВПЛИВИ ЗМІНЯЮТЬ
ВІДБІР.

Верства атмосферних газів, звана
верствою Гіксла творить шовс у році
нічних хмар, які складаються з дуже
різних газів. Газ не динуть над землею
на висоті від 80 до 150 км. Зміна їх на-
копчення, та зміна висоти над поверх-
нею землі, до перед темпильно надла-
одляне промітнення в діалі радіофор-
скалі, ринше про основну зміну в від-
борі.

Сяда не додани, що на верства під-
в'ється вгору з хвилями, коли частот-
ність суттіння, а значе доходить до ви-
соти 150 км. Висхідно того корисно з-
м'якшеться для відбору віддалених станцій
вуди пацієла відбитого промітнення.

та дозволяють сприймати віддалені ста-
ції. Тому що темпильна наступає в різно-
му часі в різних частинах Європи, зни-
жально грудно устійливий в лій шорі для
є можливість відбір даної станції. Відо-
мо тіжак, що пацієно є він найкращий
уночі.

Справа доброго відбору є також у ве-
дикій мірі залежна від пори року. А по-
тому, що атмосфера літом є сильно на-
еаектризована. Новітні електричні бу-
рі, які викликають сильне розривлення
(громи, блискавки) чути в приймачах, як
тріск та постійні шестести.

Через рух верста Гіксла тут паде-
ня літом під є такий корисний як у ан-
мосиш місяни, тому можна прийняти до-
саму, що відбір літом є значно гірший,
як зимі. Весною та восени є він змі-
ний, тому що з одного боку маємо до-
дла з певними постійними акустичними
шестестами та трісками, котрі вимага-
ють сильних ауділів, а з другого — від-
бір віддалених станцій є доско слабший.
Оба ці чинники сприяють, що вліт-
ку часто зовсім неможливо почути гео-
графічно далеко положену радіостанцію.

БІРЖА.

Львів, 16 лютого 1938

Гроші.

Купно-продажа: Бельги бельг. 89-97
88-90 Долари американські 5,27-00, 5,24-50
Лозари канад. 5,26-50—5,24-00 Факорени
гол. 295-74—294-00, Франки фр. 17-31—
17-21, Франки швейцарські 123-10—123-30,
Фунти англ. 26-6—26-44, Гулдени данч.
100-25—99-75, Корони ч. 17-80—16-90 Кор.
дан. 118-50—117-65 Кор. норв. 133-68—
132-70, Корони шв. 136-89—135-90, Ліри
італ. 21-60—20-70, Марки фінлянд. 11-74
—11-25, Марки нім. 10-00—9-90, Піни-
лінги австр. 99-30—98-00, Телл Авія 26-20
—25-25, Марки нім. срібні 118-00—113-00

Якці.

4 і піа проп. внутр. 61-35, 63-88, 3 іна
1 см. 81-88 серія 9-00, 3 поз. ін. 8 см.
8-13, серія мелот, 5. конкерт. 68-13 прем
дог. 42-50, 4 консол 66-00

Папери.

Банк Польський 118-00 Цукор 36-75,
Вугіль 31-75, 32-10, Лінійов 63-25, Мож-
кей 14-00, Островець 35-75, Стараховичі
38-25, 38-50, Іабербур 43-25.
Тенденція неодностайна.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗ“

Львів, 15. лютого 1938 р.

1 кг. масла десерт. блонк без оп. 3-45 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак. 3-50 зол.
молоко 17—18 сот.
(вільна копа) 38-50 зол.
Тенденція на масло знижова, на молоко
здержана на вільні знижова.

ОПОВІСТКИ.

Секретаріат Центральної Жіночої Сен-
ції УНДО урядово кожного дня від год.
10-тої до 1-шої полудня у Крайній На-
родній Канцелярії, Львів, вул. Підмалки
ч. 7, III. поверх. Там подаються всі ін-
формації та приймається оголошення у
тисни. 884-2

Жертв надіслали до Адміністрації
„Діла“: Д-р Пр. Чаротальський, Люблін
Вел. на Рідну Школу зол. 2—; а ваго-
ди Крут на подіт. вишів по зол. 150 Кот-
ло Олена, Вігус Богдан і Мусій Юрій
зі Стри.

Замість війни на домовину бл. п. дир.
М. Залатківського службовки Народної
Торгової алохонні зол. 75— на іши Рід-
ної Школи і зол. 75— до „Сокола-Бети-
ка“ на викупно цілоти „Українського
Городу“.

КУПНО - ПРОДАЖ

НОВА ГАЛАНТЕРІЯ Багоя Будинио-
вський, Станіславів, ратуш. поручає
різного роду галантерейні артикули.
2820 - 1-10

ФОРТЕПІАН короткий Шмідт продаж
пелерого, Пелерська 41. І. п. Райков-
ський. 893 1-1

ДІМ у Львові дво-поверховий ошоло 30
убілий, пілий вікна, при головній
вулиці, належить на біра, школу або
буку до протекції „Діла“ під
„Сейчас“. 367 1-3

МЕШКАННЯ

МЕШКАННЯ в утриманнях для цілих
на становині, студентів або учених
при урядовій родині Вул. Личацьська
70, П. п. м. 12. 392 1-3

РІЖНІ

ФРАНЦИШОК ГЛАСГАЛЬ — упр. тел.
Делітот тестер Львів, Пасаж Гавсманна 7.
375 1-10

ШАФГАВЗЕН, ЛЬОНКІН, ЗЕНІТ, ОМЕ-
ГА, ДОНСА та ін. годинник вироб-
ництва направляє фірма П. Карпінска,
Домініканська 7, Купув золота, срібла.

ЗА І ЗОЛ. переробляє запалити шлі-
пні, муженьки, пі 2 зол. працює муженьки
убрання, пітут, направляє гардеробу від-
ночі і мужеську. Кошарника 26 (в по-
дїр). 395 1-36

ПРИЙМУ співзв'язки до пошприни го-
динникарського підприємства в міста-
лом від 10.000. Вголосення до „Діла“.
„Діла“ під „Калітла“. 394 1-1

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЛІКАР

Володимир Лазорко

ординує у внутрішніх медукх

Львів, ул. Мучна 10
(бічна Личацьська).

ОГОЛОШЕННЯ.

Конкурс.

Комітет будови „Нар. Дому“ в Соколі
оголошує оцім конкурсу на порешкодже-
будови 2-поверхового будинку при м.
театральному садку на основі архітект.
аже планів. Великі інформації детально
будови подає Канцелярія Фін. Прові-
ти“ в Соколі, вул. Костюшка 96, і за го-
адресу слід звертатися в справ. кон-
куру. Формальні offerti просямо скла-
сти до дня 15. березня 1938 р. П'яній о-
фerti не будуть розглядані, нарешті
будуть без відповідей.

Комітет будови „Нар. Дому“ в Соколі.

Мебелі, матеріали, тапчани,
матраци, тапета, дивани
і т. п.

Прокрутування і виконання
комітетного внутр. доку у класи-
заведеннях тапінських і старовини

Т. Кисяк і сини

Львів, пл. Смольки 4

Тел. 24009 і 21983 15-15

ХТО!!

хоче купити найліпші косметичні і
генічні артикули по найдешевших цінах
купув тільки у найвідомішій

ПЕРФУМЕРІІ
С. ФЕДЕРА

Львів СИНТУСЬКА 7
Філія КОПЕРНИКА 13а
Філія ГАЛИЦЬКА 18

Кожний покупець, що покликється на
оце оголошення „Діла“ дістане 14
ДУРНО гарний дарунок.

Навіть мушкет'єрів
ВІКТОРИЯ (ГОЛОС ТІЛІА)

МІЛА
ВІДМІН
ВІД
КОСМЕТИКИ
НАПІВІ

ВАШЕ ОЧКО
ГАЛИЦЬКА 4. РІГ РИНКУ

Приписові почтові друки
і книжки до в'їтку ча-
сописів

Лікми воєни класичності восторгову-
ся можна купити в Адміністрації „Діла“
Львів, Ринок 10. Для провінції вказу-
мо на підписателю.

Шляхи друку:

Zawładowienie wysyłkowe 1 sp. 1 сот.
Gazetowa książka nadawcza
опрацювання (200 арток) зол. 1.50

Książka rozsyłkowa
на 450 урток зол. 2.50
на 900 урток зол. 5-00

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександр Костик.

Видав. Видавничий Спілка „Діло“

З друкарні Вид. Спілки „Діло“ Львів Ринок 10.